

ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡ. 10

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2005

“ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ”

τ.10, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2005
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ
ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ - ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ τηλ. - fax 26340 - 44.391
e-mail: agnektar@mes.forthnet.gr

ΕΚΔΟΤΡΙΑ:

ΜΟΝΑΧΗ ΝΙΚΟΛΗΜΗ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:

LETTRA Τζουβάρας Βασιλίας, Ήλιούπολη

ΚΩΔΙΚΟΣ: 7109

**ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ
τηλ.-fax 26340 - 44.391**

Τό περιοδικό αυτό ξεκίνησε την πορεία με στόχο την κατά Θεόν βοήθεια όλων μας. Κρατάτε στά χέρια σας τό δέκατο τεύχος. Θέλουμε ταπεινά νά ενημερώσουμε τούς αναγνώστες μας, ότι:

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΔΩΡΕΑΝ.

Ἡ ταχυπληρωμή πού ἐσωκλείουμε εἶναι γιά ὅσους θέλουν προαιρετικά νά ἀποστείλουν τήν ἐλεημοσύνη τους γιά τό Μοναστήρι μας, πού εἶναι ὑπό ἀνέγερση καί ἔχει ἀνάγκη τήν βοήθειά σας.

Ὅσοι λοιπόν θέλετε νά βοηθήσετε τήν ἀνέγερση τῆς Μονῆς, καθώς καί τήν ἔκδοση αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ, μπορεῖτε νά μᾶς ἀποστέλετε τήν βοήθειά σας μέ τήν ταχυπληρωμή πού ἐσωκλείουμε ἤ μέ κατάθεση στήν Ἑθνική Τράπεζα στόν ἀριθμό 426/440265-04 δίνοντας καί τό ὄνομά σας. Κατόπιν ενημερώστε μας τηλεφωνικά γιά νά λάβετε τή σχετική ἀπόδειξη.

Σᾶς ἐγκαριστοῦμε θερμᾶ
Ἐκ τοῦ περιοδικοῦ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

4

ΑΦΙΕΡΩΜΑ:

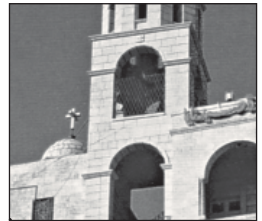
ΠΑΝΑΓΙΑ
ΓΟΡΓΟΥ-
ΠΗΚΟΟΣ

8

ΕΠΙΛΟΓΕΣ:

Μιά προσευχή
γιά τή μικρή Μαρία
Ἐβελίνα

14

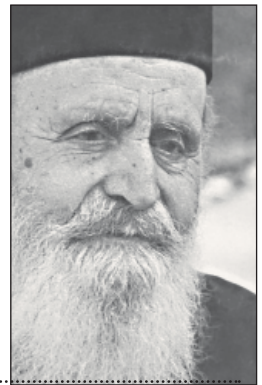
**ΟΥΡΑΝΙΟΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΙ:**

ΠΑΝΑΓΙΑ
ΣΑΝΤΑΝΑΓΙΑ

18

**ΜΟΝΑΧΙΚΕΣ
ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ:**

Ο ΓΕΡΟΝΤΑΣ
ΤΗΣ ΒΗΘΑΝΙΑΣ

10

**ΓΝΩΡΙΣΘΕ
ΜΟΙ:
ΤΑ
ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ**

22

**ΜΕ ΛΟΓΙΑ
ΑΠΛΑ:
ΤΙ ΥΠΑΡΧΕΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΤΑΦΟ;**

Αγαπητοί μας ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, φίλοι ἀναγνώστες τοῦ Περιοδικοῦ μας "Μοναχική Ἐκφραση"

Ὅπως θά δεῖτε ξεφυλλίζοντας τίς σελίδες τοῦ περιοδικοῦ μας, σ' αὐτό τό τεῦχος, ἀναφερόμαστε στό μυστήριο τοῦ θανάτου, αὐτόν τόν γνωστό-ἄγνωστο, πού ὅλοι μας κάποια μέρα θ' ἀνταμώσουμε...

Ἐχουμε συναντήσει πολλούς ἀνθρώπους, πού οἱ περισσότεροι, γιά νά μήν πῶ ὅλοι, ἐκφράζουν ἕναν τέτοιο φόβο γιά τόν θάνατο, πού οὔτε νά τόν ἀναφέρουν δέν θέλουν. Κι ὁμως εἶναι τό πιό βέβαιο γεγονός στή ζωή μας...

Ὅσο ὁμως κι ἂν αισθανόμαστε ὅτι δέν εἴμαστε ἔτοιμοι γιά νά φύγουμε ἀπό αὐτή τή ζωή, τό γεγονός τῆς μετά θάνατον ζωῆς καί τῆς ἐλπίδας μας γιά τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, δίνει ἄλλη διάσταση στό θάνατο, τόν καθιστᾷ ὄχι τρομακτικό, ἀλλά ποθητό καί μέ χαρά ἀναμενόμενο... Ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού δέν γνωρίζουν ἢ δέν πιστεύουν στή ζωή μετά τόν θάνατο. Αὐτοί πραγματικά εἶναι γιά λύτωση, γιατί δέν ἐλπίζουν σέ τίποτα καί τό κενό μετά τόν τάφο τούς δημιουργεῖ ἕναν πανικό καί ἕναν τρόμο. Ὅσοι ὁμως ἀγαποῦμε τόν Θεό, πόσο πρέπει νά διαφέρουμε ἀπό αὐτές τίς ἀπόψεις καί αὐτά τά συναισθήματα! Συναντήσαμε μητέρες πού ὁ θάνατος τοῦ παιδιοῦ της (γεγονός πραγματικά βαρῦτατο καί ἴσως ὁ σκληρότερος θάνατος) ἔγινε αἰτία νά βροῦν τόν Θεό, νά Τόν γνωρίσουν καλύτερα καί νά Τόν ἀγαπήσουν πολύ. Ἄλλες πάλι τᾶβαλαν μέ τόν Θεό, ὅτι τούς πῆρε τό παιδί, ξεχνώντας ὅτι Αὐτός κάποτε τούς τό ἔδωσε. Ξεχνᾶμε ὅτι ὁ Θεός εἶναι ΑΓΑΠΗ καί ποτέ δέν θά ἔβλαπτε τό πλάσμα Του, μόνο τό

εὐεργετῆ.

Καί ὅπως θά δοῦμε στίς σελίδες πού ἀκολουθοῦν, ὁ θάνατος εἶναι τό τέλος τῆς ἁμαρτίας καί τῶν ἀποτελεσμάτων της, τοῦ πόνου, τῆς θλίψης, τῶν κόπων, τῶν πειρασμῶν, τῆς κακίας κλπ. Εἶναι ἐλπίδα νά γνωρίζεις ὅτι αὐτός πού ἔφυγε ξεκουράζεται πιά στήν ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ. Ναι, χρειάζεται πίστη γιά νά τό νοιώσεις αὐτό, ὅπως τό ἔνοιωθαν οἱ πρῶτες χριστιανές μητέρες, γι' αὐτό καί ἔδιναν στά παιδιά τους ὀνόματα μαρτύρων γιά

νά τούς μιμηθοῦν καί νά τούς μοιάσουν. Γιατί τί λέτε, ἐκείνες οἱ μητέρες δέν ἀγαποῦσαν τά παιδιά τους; Καί βέβαια, ἀλλά ὅπως καί ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ πού δέχτηκε τό θέλημα τοῦ Θεοῦ-Πατέρα νά κυφορήσει τόν Υἱόν Του, νά Τόν μεγαλώσει καί νά Τόν δεῖ νά πάσχει ἀδίκως, νά σταυρώνεται καί τέλος νά πεθαίνει, κατά τό παράδειγμά της κι ἐκείνες πάνω ἀπό ὅλους ἀγαποῦσαν τόν Θεό καί Τοῦ εἶχαν ἀπεριόριστη ἐμπιστοσύνη. Καθώς ὁμως φεύγει ἀπό τήν καρδιά μας ἡ ἀγάπη καί ἡ ἐμπιστοσύνη στόν Θεό, ἔρχεται ὁ φόβος καί ἡ ἀγωνία τοῦ θανάτου. Ἀντίθετα, ὅσο περισσότερο ἀγαπᾷς τόν Θεό, τόσο πιό γρήγορα θέλεις νά βρεθεῖς κοντά Του, ὅσο γίνεται πιό κοντά Του, νά Τόν βλέπεις, νά Τόν νοιώθεις, νά Τόν πλησιάζεις ὄλο καί περισσότερο νά συγκατοικεῖς μαζί Του. Ὅπως ἔλεγε καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος καί νά πεθάνω εἶναι κέρδος, γιατί θά ἐνωθῶ γιά πάντα μέ τόν Χριστό.

*Ἡ Ἠγουμένη,
† Μόνικα Μοναχή
καί αἱ σὺν ἐμοί ἐν Χριστῷ ἀδελφαί.*

Ἀπολυτίκιον

Ὡς θεόβρυτον κρήνην τῶν αἰῶλων
χαρίτων σου, τὴν θαυματουργόν σου
Εἰκόνα, Θεοτόκε, πλουτήσαντες·
ἐκ ταύτης τῶν θαυμάτων τὰς ροὰς
ἀντλοῦμεν δαψιλῶς ὡς ἐξ Ἑδέμ.
Σύ γάρ Γοργοῦπήκοος βοηθός πέλεις
τῶν ἐκβοῶντων σοι· δόξα τοῖς σοῖς
χαρίσμασιν ἀγνή, δόξα τῇ παρθενίᾳ
σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου ἀνεκφρά-
στῳ προνοίᾳ Ἄχραντε.

Γ Παναγία ἡ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΣ

Πῶς πῆρε τό ὄνομα αὐτό ἡ Παναγία

Ενα ἀπό τά πολλά ὀνόματα πού προσδίδουμε στήν Παναγία μας εἶναι Γοργουπήκος καί ἡ ὁμώνυμη θαυματουργή εἰκόνα της βρῖσκεται στήν Ἱερά Μονή Δοχειαρίου Ἁγίου Ὅρους ἀπό τό 1646. Ἐκεῖ, ὅπως ἀναφέρεται στό ἱστορικό τῆς Μονῆς, “λάμπει ὡς πολύφωτος σελήνη, σάν ἄριστος κυβερνήτης καί σοφός οἰκονόμος τό διακυβερνᾷ”, φυλάσσοντας ἀπό κάθε προσβολή καί ἐπήρεια τούς ἀσκομένους σέ αὐτό ὁσίους πατέρες, ἀλλά καί ὅσους προστρέχουν σ’ ἐκείνη μέ πίστη, ζητώντας τήν βοήθειά της. Καί γενικά διαφυλάττει καί γοργῶς καί προθύμως ὑπακούει καί ἐλεεῖ ὅλους, ὅσοι τήν εὐλαβούμεστε καί τήν ἐπικαλούμαστε μέ πίστη.

Ὅπως ἀναφέρει στό Συναξάρι ὁ ὁσῖος Νικόδημος, στή Μονή τοῦ Δοχειαρίου, στό δεξί μέρος τῆς Τραπεζῆς τοῦ Μοναστηριοῦ, βρισκόταν μιά παλαιά εἰκόνα τῆς Παναγίας. Οἱ πατέρες τῆς Μονῆς ἀναφέρουν ὅτι εἶχε ἀγιογραφηθεῖ ἀπό τήν ἐποχή τοῦ κτήτορος τῆς Μονῆς Νεοφύτου, τόν 11ο αἰῶνα. Τό ἔτος 1646, πού ἦταν ἕνα ἔτος πολύ δύσκολο γιά τήν Ἱερά Μονή, διότι δέν εἶχε τά ἀπαραίτητα χρήματα γιά νά πληρῶ-

σει τούς καθορισμένους φόρους στούς Τούρκους κατακτητές, ὁ τραπέζαριος τοῦ Μοναστηριοῦ, περνοῦσε μπροστά ἀπό αὐτήν τήν εἰκόνα συνεχῶς, ἀκόμα καί τή νύχτα βαστάζοντας στά χέρια του ἀναμμένα δαδιά. Μιά βραδυά, ἐκεῖνο τό ἔτος, λοιπόν, καθώς περνοῦσε καί πάλι μπροστά ἀπό τήν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ἀκούει φωνή νά βγαίνει ἀπό τήν εἰκόνα καί νά τοῦ λέει: “Μὴν περνᾷς ἀπό ἐκεῖ καί μαυρίζεις τόν τόπο μέ καπνό”. Ὁ μοναχός νομίζοντας ὅτι κάποιος ἄνθρωπος φώναξε, καταφρόνησε τή φωνή καί δέν ἔδωσε σημασία. Μετά ἀπό λίγες ἡμέρες, κι ἐνῶ ἐκεῖνος συνέχιζε νά περνᾷει μπροστά ἀπό τήν εἰκόνα μέ ἀναμμένα τά δαδιά, ἀκούει καί πάλι τή φωνή νά τοῦ λέει: “ὦ Μοναχέ ἀμόναχε, ἕως πότε θά συνεχίσεις νά καπνίζεις τή μορφή μου καί νά μέ μαυρίζεις ἀτιμώντας με;”. Καί συγχρόνως μέ τή φωνή ἔχασε ὁ ταλαίπωρος τό φῶς του κι ἔμεινε τυφλός. Ἔτσι καταλαβαίνοντας τό σφάλμα του, ὅτι δηλαδή καταφρόνησε τήν πρώτη φωνή καί δέν ὑπῆκουσε, κατασκεύασε ἕνα στασίδι μπροστά στήν εἰκόνα τῆς Παναγίας καί τήν παρακαλοῦσε συνεχῶς νά τοῦ συγχωρέσει αὐτό τό ἐξ’ ἀπροσεξίας ἀμάρτημα καί νά τοῦ χαρίσει τό φῶς του, ὥστε βλέποντας

τήν Ἁγία Εἰκόνα της νά τήν δοξάζει καί νά τήν εὐχαριστεῖ πάντοτε. Καί ἡ Παναγία μας, εἰσάκουσε τήν προσευχή του καί τοῦ εἶπε: “Ἰδού, ἀπό σήμερα σοῦ χαρίζω τό φῶς καί πρόσεξε στό ἔξῃς νά μήν περάσεις μέ ἀναμμένα दाδιά, γιατί ἐγώ εἶμαι ἡ Κυρία τῆς Μονῆς αὐτῆς καί **γοργά ὑπακούω** σ’ ἐκείνους πού μέ ἐπικαλοῦνται καί τούς χαρίζω τά πρὸς σωτηρία αἰτήματά τους, διότι καλοῦμαι **Γοργοῦπήκος**”.

Ἀπό τότε ἡ Ἁγία αὐτή εἰκόνα ὀνομάζεται Γοργοῦπήκος, γιατί πραγματικά μέ τά θαυμαστά ἔργα της συνεχῶς ἀποδεικνύει ὅτι γρήγορα ὑπακούει σ’ ἐκείνους πού προστρέχουν σ’ αὐτήν μέ εὐλάβεια καί πίστη.

Καί πραγματικά ἡ χάρις της ἐνεργεῖ πάμπολλα θαύματα ὄχι μόνο στό Ἅγιο Ὅρος, ἀλλά καί ἔξω ἀπό αὐτό, σέ πόλεις καί χωριά, σέ ὁλόκληρη τήν Ἑλλάδα, ἀλλά καί σέ ἄλλα μέρη, ὅπου τήν εὐλαβοῦνται καί τήν ἐπικαλοῦνται. Ἡ Παναγία ἡ Γοργοῦπήκος εἶναι πολύ θαυματουργή, ἰατρεύει διάφορες ἀσθένειες, χαρίζει παιδιά σέ ἄτεκνα ζευγάρια, φανερώνει ἀπολεσθέντα ἀντικείμενα, προστατεύει ὄσους κινδυνεύουν στή θάλασσα, λυτρώνει ὄσους αἰχμαλωτίζονται, θεραπεύει ἀπό τόν πονοκέφαλο καί τήν κόπωση, ἀνορθεῖ τούς παραλύτους, χαρίζει τό φῶς στούς τυφλοῦς, θεραπεύει ἀπό θανατηφόρες ἀσθένειες, διώκει τίς ἀκρίδες ἀπό τά χωράφια καί ἄλλα πολλά θαυμαστά πού βρίσκονται γραμμένα στή Μονή Δοχειαρίου, ὡς θαυματουργές ἐπεμβάσεις τῆς Παναγίας τῆς Γοργοῦπήκου.

Ὅταν λοιπόν θεραπεύθηκε ἀπό τήν τύφλωσή του ὁ τραπεζάρης Μοναχός, ὀνόματι Νεῖλος, οἱ πατέρες τῆς Μονῆς ἔφτιαξαν στό χῶρο αὐτό ἕνα παρεκκλήσι πρὸς τιμὴν τῆς Παναγίας τῆς Γοργοῦπήκου, ἀφοῦ ἡ ἴδια ἡ Παναγία χαρακτήρισε τόν ἑαυτό της μέ τό ἐπίθετο αὐτό. Ἐκεῖ τελεῖται δύο φορές τήν ἑβδομάδα ἡ θεία Λειτουργία, ἐκεῖ γίνονται οἱ κουρές τῶν μοναχῶν καί καθημερινά, πρωῒ καί βράδυ, ψάλλονται παρακλήσεις μπροστά στήν ἱερή εἰκόνα.

Ἡ πρώτη ἀγιογραφηθεῖσα εἰκόνα τῆς Παναγίας στή Μονή Δοχειαρίου, πού ἔγινε τό 1563, τήν ἀναφέρει ὡς Βρεφοκρατοῦσα, Φοβερὰ Προστασία καί Γοργοεπήκοο. Πρέπει νά ἐπισημάνουμε λοιπόν, ὅτι ἡ Παναγία ὅταν μίλησε στό μοναχό δέν χρησιμοποίησε γιά τόν ἑαυτό της κανένα ἀπό τά ὀνόματα πού ἦταν γραμμένα στήν τοιχογραφία, δηλαδή Γοργοεπήκος, Βρεφοκρατοῦσα ἢ Φοβερὰ Προστασία, ἀλλά κράτησε γιά τόν

ἑαυτοῦ της τό ὄνομα **Γοργοῦπήκοος**, δηλώνοντας μέ τόν τρόπο αὐτό ὅτι ὑπακούει γρήγορα στίς δεήσεις τῶν πιστῶν καί κατ' ἐπέκταση **ὅτι ἡ ὑπακοή παίζει τό σημαντικότερο ρόλο στή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.**

Μετά τό θαῦμα στό μοναχό Νεῖλο, στόν ὁποῖο χάρισε πάλι τό φῶς του, ἡ Παναγία μας θέλησε νά δείξει μιά ἄλλη ιδιότητά της, ἕνα ἄλλο χάρισμα γιά τή σωτηρία καί τήν πνευματική προκοπή τῶν ἀνθρώπων κι ἔδωσε στόν ἑαυτό της τό ὄνομα **Γοργοῦπήκοος**, τονίζοντας τό ἔργο τῆς διακονίας. Ὅπως καί ὁ Υἱός της, ἔτσι κι ἐκείνη διακονεῖ μέ ἄπειρους τρόπους τή σωτηρία μας. Κι ὅπως μέ τήν ὑπακοή της τότε στά λόγια τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ συνέβαλε στή σωτηρία μας, ἔτσι καί τώρα, ὡς ὑπακούουσα στά αἰτήματά μας, ἐπαναλαμβάνει μέ ταπεινώση: “ἰδοῦ ἡ δούλη Κυρίου”. Ἐτσι βοηθαεῖ καί σώζει γρήγορα ὅσους μέ πίστη καταφεύγουν σέ αὐτή καί τήν ἐπικαλοῦνται καί τήν τιμοῦν ὡς Γοργοῦπήκοο. Ἐκτοτε πολλές εἰκόνες, ἐκκλησίες, ἀλλά καί μονές τιμοῦν τήν Παναγία τήν Γοργοῦπήκοο, ὅπως ἄλλωστε κι ἐμεῖς πού ἀποφασίσαμε μέ εὐλάβεια νά ἀφιερῶσουμε τό ἐσωτερικό παρεκκλήσιό μας στό Μοναστηριό μας στό ἅγιο ὄνομά της. Γιατί πραγματικά αἰσθανόμαστε πόσο μεγάλη ἀνάγκη ἔχουμε ἀπό τίς πρεσβεῖες, τίς μεσιτεῖες καί τήν μητρική προστασία Της στούς δύσκολους καιρούς πού ζοῦμε. Ἡ Μητέρα τοῦ Κυρίου μας μεριμνᾷ γοργά γιά τή σωτηρία ὅλων μας καί ἀναδίδει χάρι σέ ὅλους ὅσους τήν ἐπικαλοῦνται μέ πίστη, ἐλπίδα καί ἀγάπη. Ἄς τήν ἐπικαλούμαστε πάντοτε, ἄς ψάλλουμε τήν παρακλήσή της καί ἄς τήν πανηγυρίζουμε τήν ἡμέρα τῆς ἑορτῆς της, τήν 1η Ὀκτωβρίου.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε...

Ἄγαπημένοι μας φίλοι, θέλουμε νά μοιραστοῦμε μαζί σας τή μεγάλη μας χαρά καί συγκίνηση ὅπου κατέχει τήν καρδιά μας, ἀφοῦ μέ τήν χάρι τῆς Παναγίας τῆς Γοργοῦπηκούου, παραγγείλαμε τό τέμπλο στό ἐσωτερικό παρεκκλήσιό μας. Σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμιά μέσα ἀπό τά βάθη τῆς καρδιάς μας γιά τήν μεγάλη σας ἀνταπόκριση. Ὅλοι ὅσοι στείλατε ἔστω κι ἕνα εὐρώ γιά τό τέμπλο, γράψαμε τά ὀνόματά σας στό δίπτυχο καί θά μνημονεῦνται τόσο στίς θεῖες Λειτουργίες, ὅσο καί στίς παρακλήσεις μας. Στόν ἕνα δέ ἀπό τούς κίονες ἀναγράψαμε τό κτητορικό ἀφιέρωμα **“Ὑπεραγία Θεοτόκε Γοργοῦπήκοε πρόεσβευε ὑπέρ τῶν προσφερόντων Σοι τήν δωρεάν ταύτην”.**

ΑΣ ΚΑΝΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΜΙΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗ για τή μικρή Μαρία-Έβελίνα

Υπάρχουν μικροί ήρωες; Τήν απάντηση τήν παίρνουμε κοιτώντας τό χαμογελαστό προσωπάκι τής μικρής Μαρίας-Έβελίνας και τά γεμάτα έλπίδα παιδικά τής ματάκια...

Ή Μαρία-Έβελίνα είναι τριών ετών, ζει στην

Άμερική, και από τόν Ίούνιο πάσχει από καρκίνο, ενώ υποβάλλεται σέ χημειοθεραπείες για νά μικρύνει ό όγκος πού έχει στην κοιλιά και νά μπορέσει νά υποβληθεί σέ έγχείρηση.

Δίνει τή δική τής μάχη για τή ζωή, μέ όπλα τήν αθωότητά τής και τήν άγγελική ψυχούλα τής... Κοντά τής έχει τούς ανθρώπους πού τήν έφεραν στόν κόσμο, τούς γονείς τής, αλλά και πολλούς ανθρώπους πού προσεύχονται γι' αυτήν.. Μέσα σ' αυτός εΐμαστε κι έμεις πού από τόσο μακρινά παρακολουθούμε από τήν ιστοσελίδα του όρθόδοξου ιερέα τής ένορίας τής, τήν πορεία τής υγείας τής και μέ τήν προσευχή και τήν άγάπη μας ταξιδεύουμε νοερώς χιλιάδες μίλια μακριά, για νά συναντήσουμε τή μικρή άρρωστη Μαρία Έβελίνα και νά τής συμπαρασταθούμε. **Νοιώθουμε τήν άνάγκη νά σάς παρακαλέσουμε νά κάνετε κι έσείς προσευχή γι' αυτό τό μικρό άγγελούδι... Σάς εύχαριστούμε.**

Ή μικρή Μαρία Έβελίνα άνοίγει τά δώρα πού τής στείλαμε μαζί μέ τίσ ευχές μας. Στή φωτογραφία δεξιά είναι μέ τούς γονείς τής και τήν εικόνα του Άγιου Ίωάννη Μαξίμοβιτς πού άγιογράφησε ή Μονή μας και τόν όποιο όί γονείς επικαλούνται για τό παιδί τούς.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΑΓΚΗ

Ἀγαπητοί μας ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἐπικοινωνοῦμε μαζί σας μέσα ἀπό αὐτὴν τὴν ἐπιστολή, διότι βρισκόμαστε σέ πολύ μεγάλη ἀνάγκη, ἀλλά γνωρίζουμε ὅτι ἡ ἀγάπη σας ποτέ δέν μᾶς ἐγκατέλειψε, ἀλλά πάντοτε εἶστε κοντά μας. Μᾶς ἔχετε ἀποδείξει περὶ ἄρα τὴν συμπαράστασή σας καὶ πραγματικά σᾶς αισθανόμαστε ἀδέλφια μας, γι' αὐτὸ κι ἐλπίζουμε ὅτι ἡ παράκλησή μας δέν θά πάει χαμένη. Ὅπως γνωρίζετε οἱ περισσότεροι, ὁ ἱερός ναός μας τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου καὶ Ἁγίου Φανουρίου, εἶναι σέ ἡμιτελὴ κατάσταση γιατί πραγματικά εἶναι πάρα πολύ μεγάλος (450 τ.μ.) καὶ ὁποιοδήποτε ἔργο μέσα σέ αὐτόν εἶναι πολυδάπανο. Ἔρχεται ὁ χειμῶνας καὶ στὴν περιοχὴ μας ἡ θερμοκρασία εἶναι συνέχεια χαμηλὴ καὶ ὁ χειμῶνας σκληρός. Πιστεύαμε ὅτι μέ τοὺς προσκυνητὲς πού συνήθως ἔχουμε τό καλοκαίρι, ἀλλά καὶ μέ τὰ πανηγύρια στὰ ὁποῖα σᾶς ἔχουμε ἐνημερώσει ὅτι πηγαίνομε καὶ διαθέτομε τὰ ἐργόχειρά μας, θά συγκεντρῶναμε τὰ χρήματα γιὰ νὰ βάλουμε τὴν θέρμανση στὴν Ἐκκλησία μας. Δυστυχῶς ὁμως οἱ ἐλπίδες μας διαφεύσθησαν, διότι ἡ οικονομικὴ κρίση τὴν ὁποία ὅλοι αισθανόμαστε καὶ βιώνουμε δέν ἐπέτρεψε κάτι τέτοιο. Ὅπως γνωρίζετε, τό μοναστήρι μας δέν ἔχει κάποια μόνιμα ἔσοδα καὶ δέν παίρνει κονδύλια, οὔτε ἔχουμε μισθοὺς, συντάξεις καὶ περιουσίες, ἔτσι ἡ μοναδικὴ μας ἐλπίδα

εἶναι ὁ Θεὸς κι ἐσεῖς πού πάντοτε μᾶς βοηθᾶτε. Γι' αὐτὸ χτυπάμε τὴν πόρτα τῆς καρδιάς σας γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά. Βοηθεῖτε μας νὰ βάλουμε στὸ ναὸ τὴν θέρμανση γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ ἀντιμετωπίσουμε τό κρῦο. Καὶ δέν κρινόνομε μόνον ἐμεῖς, ἀλλά καὶ οἱ προσκυνητὲς πού ἔρχονται νὰ ἐκκλησιαστοῦν στὸ μοναστήρι. Ἐλάτε στὴ θέση μας καὶ στὴ θέση τῶν προσκυνητῶν τῆς Μονῆς. Εἰλικρινά θά προτιμούσαμε νὰ μὴν εἴχαμε φθάσει σ' αὐτὴ τὴ δύσκολη θέση, ἀλλά ἀφοῦ δέν μπορέσαμε νὰ συγκεντρῶνομε τὰ χρήματα, ἔχουμε στηρίξει ὅλες μας τίς ἐλπίδες σέ ἐσᾶς, διότι πραγματικά σκεφτόμαστε πῶς θά προσευχόμαστε μέσα στὸ πῦχος καὶ στὴν ὑγρασία.

Βοηθεῖτε μας λοιπὸν ὅσο μπορεῖτε, στέλνοντας τὸν ὀβολό σας, μαζί καὶ μιὰ προσευχή, ὥστε ὁ Ἅγιος Νεκτάριος νὰ μᾶς βοηθήσει νὰ κάνουμε κι αὐτὸ τό ἔργο στὸ Ναὸ του. Ὅπως καὶ κάθε φορά, σᾶς εἴμαστε εἰγνώμονες γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἀνταπόκρισή σας καὶ εἴμαστε βέβαιες ὅτι ὁ Ἅγιος Νεκτάριος θά σᾶς βοηθᾶ, θά σᾶς συμπαρίσταται καὶ θά πρεσβεύει γιὰ ἐσᾶς καὶ τὴν οἰκογενεῖά σας. Συγχωρέστε μας πού καὶ πάλι ἀναγκαστήκαμε νὰ σᾶς ἐνοχλήσομε...

Μέ ἀγάπη καὶ εὐχές

Ἡ Ἥγουμένη
† Μόνιμα Μοναχὴ

καὶ αἱ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφές

ΜΠΟΡΟΥΜΕ νά ΒΟΗΘΗΣΟΥΜΕ τούς ΝΕΚΡΟΥΣ μας;

Τά μνημόσυνα
καί ἡ
σημασία τους
γιά τήν ψυχή..

Η Ἐκκλησία μας διαιρεῖται σέ θριαμβεύουσα καί στρατευομένη. Στή θριαμβεύουσα ἀνήκουν ὅσοι ἔφυγαν γιά τήν ἄλλη ζωή καί τελείωσαν νικηφόρα τόν ἀγῶνα τους καί στή στρατευομένη ἀνήκουν αὐτοί πού ἀκόμα ἀγωνίζονται ἐδῶ στή γῆ γιά νά φθάσουν στή θέωση, ἀγαπώντας μέ ὅλη τήν ψυχή καί τή διάνοιά τους τό Θεό. Τά μέλη τῆς θριαμβεύουσας καί τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας ἔχουν μιᾶ ἀρρηκτική σχέση μεταξύ τους καί ὅπως πληροφοροῦμαστε τόσο ἀπό τήν Ἁγία Γραφή, ὅσο καί ἀπό τήν Ἱερά μας Παράδοση,

ὑπάρχει ἀμοιβαία πνευματική ἐπικοινωνία καί συμπαράσταση, μέ τήν ἀγάπη καί τήν προσευχή, μεταξύ τῶν μελῶν τῆς οὐράνιας καί τῆς ἐπίγειας Ἐκκλησίας. Καί αὐτό γιατί ὁ θάνατος αἰσθητά μόνο ἀλλάζει τίς σχέσεις μεταξύ αὐτῶν πού ζοῦν καί αὐτῶν πού ἔφυγαν ἀπό αὐτή τή ζωή γιατί, ὅπως λέει καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στήν πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολή του (κεφ. 14' 7-8) "εἶτε ζοῦμε, εἶτε πεθαίνουμε ἀνήκουε στόν Κύριο". Ἀφοῦ, ὅπως εἴπαμε, ἡ ζωή περνώντας ἀπό τόν θάνατο συνεχίζεται, αὐτοί πού φεύγουν διατηροῦν τήν πνευματική τους ἐπικοινωνία μέ τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας πού

βρίσκονται στη γη μέσω της κοινής αγάπης στο Χριστό. Ἡ ἀγάπη αὐτή μᾶς συνδέει ὅλους, γιατί ἡ Ἐκκλησία εἶναι ΜΙΑ, κεφαλή ἔχει τό Χριστό κι ἔμεις εἴμαστε τὰ μέλη ἀπό τό σῶμα Του. Πάνω σ' αὐτή τή σχέση βασίζονται καί τὰ μνημόσυνα τῆς Ἐκκλησίας μας, πού ἤδη γίνονται ἀπό τήν ἐποχή τῶν Ἀποστόλων, πρὸς βοήθεια τῶν κεκοιμημένων ἀδελφῶν μας.

Μέχρι τῆ Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου μας, ὁ φάκελος κάθε κεκοιμημένου μένει ἀνοιχτός. Ἡ ὑπόθεση κάθε ἀνθρώπου θά τελειώσει ὀριστικά τήν ἡμέρα τῆς κρίσεως. Ἀκόμα ἡ κατάσταση γιά κάθε ψυχή εἶναι ρευστή, μεταβλητή. Καί αὐτό γιατί ὁ Θεός καί τίς δύο καταστάσεις τῶν ἀνθρώπων, καί τούς ζῶντες καί τούς κεκοιμημένους, μπορεῖ νά τούς βοηθήσει μέσω τῆς Ἐκκλησίας Του. Ἀνάμεσα σ' αὐτούς πού φεύγουν καί ὄσους ἀκόμα ζοῦν, ὑπάρχει ὁ μεσάζων, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Ὅποιος μᾶς ἐνώνει ὅλους καί σέ Αὐτόν πρέπει νά ἀπευθυνόμαστε γιά τίς ψυχές τῶν κεκοιμημένων μας. Οἱ ἄνθρωποι πού κατέθεσαν ἤδη τό σῶμα τους στή γῆ δέν μποροῦν πλέον νά βοηθήσουν οἱ ἴδιοι τόν ἑαυτό τους, ἀλλά μποροῦμε νά τούς βοηθήσουμε ἔμεις, ὄχι ὁμως ἀπό μόνοι μας, ἀλλά μέσω τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Δέν πρέπει νά ξεχνᾶμε ὅτι ἡ ψυχή εἶναι πνεῦμα κι ἔχει ἀνάγκη ἀπό πνευματική βοήθεια. **Τό πρῶτο καί τό κυριότερο μέ τό ὁποῖο μποροῦμε νά βοηθήσουμε θετικά μία ψυχή εἶναι ἡ μνημόνευσή της στή Θεία Λειτουργία.** Οὐσιαστικά οὔτε τό μνημόσυνο, οὔτε τό τρισάγιο, οὔτε ἡ ἐλεημοσύνη μπορεῖ νά βοηθήσει τόσο θετικά μία ψυχή, ὅσο ἡ μνημόνευσή της τήν ὥρα τῆς Θείας Λειτουργίας. Πρέπει δηλαδή νά πᾶμε ἕνα πρόσφορο στήν Ἐκκλησία ζυμωμένο μέ προζύμι, ὄχι μέ μαγιά, τό ὁποῖο ἔχουμε ἀναπιάσει μέ ἀγιασμό καί βασιλικό ἀπό τήν Ὑψωση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ὁ ἱερέας, στή διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας, θά μνημονεύσει τό ὄνομα τοῦ κεκοιμημένου καί τότε ἐκείνη ἡ ψυχή πού μνημονεύεται κοινωνεῖ

ἔμμεσα, δηλαδή ἐπικοινωνεῖ μέ τόν Χριστό. Αὐτή εἶναι ἡ πιό οὐσιαστική βοήθεια πού δίνουμε στίς ψυχές, διότι ὅσο πιό πολλές φορές μνημονεύονται, τόσο περισσότερο ἀναπαύονται, ἀκόμα κι αὐτές πού δέν εἶχαν κοινωνήσει Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ ποτέ στήν ἐπίγεια ζωή τους. Ἔτσι τά ἔχει φτιάξει ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, νά ἔλεει τό πλάσμα Του μέχρι τήν Δευτέρα Του Παρουσία, εἴτε εἶναι ἐντός τοῦ σώματος, εἴτε εἶναι ἐκτός τοῦ σώματος. Γιά νά φτάσει νά ἐνωθεῖ ὁμως ἡ ψυχή μέ τόν Χριστό πρέπει, ὅπως προαναφέραμε, κάποιος νά ἐνδιαφεροθεῖ, νά δοθεῖ τό ὄνομα γιά μνημόνευση. Ὅπως λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος “δέν νομοθετήθηκαν ἀπό τούς ἁγίους Ἀποστόλους χωρίς λόγο οἱ εὐχές γιά τούς ἀπελθόντες κατά τήν διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας. Γνώριζαν ὅτι προκύπτει μεγάλο κέρδος καί πολύ ὠφέλεια γι' αὐτούς. Ὅταν ἕνας ὀλόκληρος λαός ὑψώνει τά χέρια του σέ προσευχή καί μαζί μέ ὅλο τό ἱερατεῖο προσφέρουν τή φρικτή θυσία, πῶς νά μήν πετύχουμε μέ τίς ἱκεσίες μας τήν θεϊκή εὐσπλαγχνία”. Καί ὁ Ἅγιος Συμεών Θεσσαλονίκης, ἀκολουθώντας τήν ἀποστολική παράδοση, γράφει ὅτι τίποτε ἄλλο δέν εἶναι τόσο ὠφέλιμο στόν κεκοιμημένο, ὅσο νά τόν μνημονεύουμε στή Θεία Λειτουργία, γιατί ἐκεῖ ἐνώνεται μέ τόν Θεό, διότι αὐτό καθεαυτό τό Αἷμα τοῦ Κυρίου εἶναι ἐκεῖνο τό ὁποῖο χύνεται γιά μᾶς σέ αὐτή τή θυσία καί αὐτό καθεαυτό τό Σῶμα Του εἶναι ἐκεῖνο τό ὁποῖο θυσιάζεται πάνω στό ἅγιο θυσιαστήριο.

Τά μνημόσυνα εἶναι αὐτά πού ἐπίσης βοηθοῦν τίς ψυχές τῶν κεκοιμημένων. Κατά τήν διάταξη τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι τά τριήμερα, πού γίνονται στίς τρεῖς ἡμέρες ἀπό τήν κοίμηση τοῦ νεκροῦ, τά ἐννιάμερα πού γίνονται στίς 9 ἡμέρες, τά σαράντα πού γίνονται μετά ἀπό 40 ἡμέρες καί τό ἐτήσιο μνημόσυνο. Τά τριήμερα, ὅπως ἀναφέρονται στό βιβλίο τῶν Ἀποστολικῶν Διαταγῶν, γίνονται πρὸς

τιμὴν τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ σέ ἀνάμνηση τῆς τριημέρου παραμονῆς τοῦ Κυρίου στὸν τάφο. Τὰ ἐννιάμερα γίνονται πρὸς τιμὴν τῶν 9 ἀγγελικῶν ταγμάτων, μέ τὴν εὐχή ὅπως ἡ ψυχὴ τοῦ κεκοιμημένου συγκαταριθμηθεῖ μεταξὺ τῶν ἀγγέλων. Τὰ σαράντα τελοῦνται σέ ἀνάμνηση τοῦ πένθους τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραὴλ γιὰ τὸ θάνατο τοῦ Μωϋσέως καὶ γιὰ τὴν παραμονή τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ 40 ἡμέρες στὴν γῆ μετὰ τὴν Ἀνάστασή Του καὶ μέχρι τὴν Ἀνάληψή Του. Γιὰ τὸ μνημόσυνο τοῦ ἑνὸς χρόνου δέν ὑπάρχει συμβολισμός, ἀλλὰ εἶναι ὑποχρεωτικό νά τελεῖται. Ἀναφέρεται ἡ τέλεση ἐτήσιου μνημοσύνου ἀπὸ τὸν ἅγιο Γρηγόριο τὸν Θεολόγο στὸν “Ἐπιτάφιο” πρὸς τὸν ἀδελφό του Καισάριο. Ἔχει καθιερωθεῖ νά τελοῦνται καὶ τρίμηνα, ἐξάμηνα, ἐννιάμηνα, δίχρονα καὶ τρίχρονα, τὰ ὁποῖα εἶναι κι αὐτὰ ὠφέλιμα γιὰ τὴν ψυχὴ. Ὑποχρεωτικά πάλι εἶναι τὰ μνημόσυνα πού τελοῦνται τὰ δύο Ψυχασάββατα πού ἔχει θεσπίσει ἡ Ἐκκλησία μας. Τὸ ἓνα εἶναι τὸ Σάββατο τῶν Ἀπόκρω καὶ τὸ δεύτερο εἶναι ἐννιά μέρες μετὰ τὴν Ἀνάληψη τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τὸ Σάββατο πρὶν τὴν Πεντηκοστή. Κάθε Σάββατο, ὅλο τὸ χρόνο, ἀναφέρονται ἐπίσης προσευχές ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία γιὰ ὅλους τοὺς νεκροὺς καὶ γι’ αὐτὸ κυρίως τὰ μνημόσυνα πρέπει νά τελοῦνται Σάββατο, ἐπιπλέον ἐπειδὴ ἡ Κυριακὴ εἶναι ἀναστάσιμη ἡμέρα.

Τὸ μνημόσυνο τελεῖται ἀμέσως μετὰ τὴ Θεία Λειτουργία, γιατί ὅπως τονίσαμε τὸν πρῶτο ρόλο ἔχει ἡ μνημόνευση καὶ ἡ κοινωνία τῆς ψυχῆς. Γιὰ τὸ μνημόσυνο ἔχουμε ἐτοιμάσει ἐμεῖς οἱ ἴδιοι τὰ κόλλυβα, μέ προσευχὴ γιὰ τὴν ψυχὴ τοῦ κεκοιμημένου καὶ μέ καθαρὴ ψυχὴ, ἐξομολογημένη καὶ προετοιμασμένη γιὰ νά κοινωνήσῃ τὴν ἡμέρα τοῦ μνημοσύνου. Τὰ κόλλυβα εἶναι σιτάρι βρασμένο καὶ ἔτσι τὰ ἀνέφερε ὁ Ἅγιος Θεόδωρος ὁ Τήρων, ὅταν ἐμφανίστηκε στὸν Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως λέγοντάς του ὅτι ὁ Αὐτοκράτορας Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης μίανε (μόλυνε) ὅλα τὰ τρόφιμα τῆς

ἀγορᾶς μέ αἷμα θυσιῶν. Τότε παρουσιάστηκε ὁ Ἅγιος καὶ τοῦ παρήγγειλε νά παροτρύνει τὸ ποιμνιὸ τοῦ ὥστε νά μὴν ἀγοράσουν τρόφιμα ἀπὸ τὴν ἀγορά, ἀλλὰ νά βράσουν κόλλυβα, δηλαδή σιτάρι. Ὑπάρχει καὶ ἄλλος λόγος πού γιὰ τὸ μνημόσυνο χρησιμοποιεῖται τὸ σιτάρι. Ὁ Χριστὸς μας εἶπε “Ἐάν δέν πέσει ὁ κόκκος τοῦ σίτου στὴ γῆ, δέν ἀνίσταται καὶ δέν φέρει καρπὸν πολὺ”. Μέ αὐτὸ ἐννοοῦσε τὸν ἑαυτό Του, ὅτι θά πρέπει δηλαδή νά πέσει στὴ γῆ (νά πεθάνει) καὶ ἡ Ἀνάστασή Του θά ἔφερνε τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα. Εἶναι λοιπὸν συμβολικὴ ἡ χρῆση τοῦ σιταριοῦ καὶ εἰκονίζει τὴν ἀνάσταση. Ὅπως τὸ σιτάρι ὅταν πέσει στὴ γῆ φυτρώνει καὶ φέρνει ἑκατονταπλασίονα καρπὸ, ἔτσι καὶ τὸ πρόσωπο γιὰ τὸ ὁποῖο φτιάχνουμε τὰ κόλλυβα θά ἀναστηθεῖ μιά μέρα. Ἀκόμα καὶ τὸ κερί πού βάζουμε πάνω στὰ κόλλυβα συμβολίζει τὴν ἀνάσταση καὶ ἀποτελεῖ κι αὐτὸ ὁμολογία πίστεως. Τὰ κόλλυβα πού πηγαίνουμε στὴν Ἐκκλησία διαβάζονται ἀπὸ τὸν ἱερέα, ὁ ὁποῖος τελεῖ τὸ μνημόσυνο ἢ τὸ τρισάγιο γιὰ τὸν κεκοιμημένο. Μέ τὸ τέλος τοῦ μνημοσύνου μοιράζουμε τὰ κόλλυβα στοὺς πιστοὺς πού τὰ παίρνουν καὶ λένε γιὰ τὴν ψυχὴ ἐκεῖνη “ὁ Θεὸς νά τὸν συγχωρέσει”. Προσεύχονται δηλαδή κι ἐκεῖνοι γιὰ τὴν ψυχὴ καὶ ἀναπέμπουν δέση στὸν Θεὸ γιὰ τὴν ἀνάπαυσή του.

Τὰ ἀναγκαῖα γιὰ τὴν τέλεση τοῦ μνημοσύνου εἶναι: τὸ πρόσφορο, τὸ νᾶμα (εἰδικὸ κρασί γιὰ τὴν θεία Εὐχαριστία), τὸ θυμίαμα, τὸ λάδι καὶ τὸ κερί. Παλαιότερα πρόσφεραν καὶ κάτι φαγώσιμο γιὰ νά εὐχηθοῦν γιὰ τὴν ψυχὴ τοῦ κεκοιμημένου. Σήμερα οἱ συγγενεῖς προσφέρουν καφέ καὶ ἀρτίδια γιὰ τὸν ἴδιο λόγο, πού κανεὶς ὅμως δέν τὸν γνωρίζει....

Μερικοὶ κάνουν κάποια δωρεὰ “ἀντὶ μνημοσύνου”. Εἶναι ἄλλο ἢ ἐλεημοσύνη καὶ ἄλλο τὸ μνημόσυνο, γιατί ὅπως τονίσαμε τίποτα δέν μπορεῖ νά ἀντικαταστήσῃ τὴν ὠφέλεια τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν μνημόνευσή της στὴ Θεία Λειτουργία, ὅπου προσφέρεται “ὁ Ἄμνος τοῦ

Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου”. Γι’ αὐτὸ προσφέρουμε στὴν Ἐκκλησία τὸ νῆμα καὶ τὸ πρόσφορο, πού μεταβάλλονται σὲ Σῶμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ. Φυσικά ἡ ἐλεημοσύνη βοηθᾷ τὴν ψυχὴ, γιὰ νὰ βρεῖ κι ἐκεῖνη τὸ ἔλεος πού δίδουμε κι ἐμεῖς γιὰ ἀνακούφιση σὲ κάποιον ἀναξιοπαθοῦντα ἀδελφό μας, γι’ αὐτὸ καὶ δίδουμε ἐλεημοσύνη ὅταν χάσουμε κάποιον οἰκεῖο μας, ζητώντας του νὰ προσεύχεται γιὰ τὸν ἀνθρώπο μας.

Ἄς κάνουμε λοιπὸν ὄ,τι μποροῦμε γιὰ νὰ βοηθήσουμε τοὺς ἀνθρώπους μας κατὰ δύναμη καὶ τὰ ἄλλα ἃς τ’ ἀφήσουμε στὴν ἀγάπη καὶ τὴ φιλευσπλαγχνία τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία δὲν ἔχει ὅρια. Γι’ αὐτὸ πρὶν τὴν τελικὴ κρίση δὲν προδικάζει κανένα, ἀλλὰ προσφέρει τὴν ἀγάπη της σὲ ὅλα τὰ μέλη της.

Τέλος, ὄ,τι κάνουμε γιὰ τίς ψυχές, ὠφελεῖ καὶ τοὺς ζωντανούς, γιατί ὁ θάνατος δημιουργεῖ πόνο καθὼς ἀποχωριζόμαστε τὰ προσφιλή μας πρόσωπα. Ἡ προσευχὴ καὶ τὸ μνημόσυνο εἶναι ὁ μόνος τρόπος ἐπικοινωνίας μαζί τους.

Ἐπειδὴ γιὰ ὅλους μας εἶναι ἄγνωστη ἡ ὥρα τοῦ θανάτου του, ἃς εἴμαστε πάντοτε ἔτοιμοι γιὰ νὰ ἀντικρύσουμε τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀντὶ νὰ περιμένουμε μετὰ τὸ θάνατό μας τίς εὐχές καὶ τὰ μνημόσυνα ἄλλων γιὰ μᾶς, θὰ ἦταν καλύτερα νὰ φροντίσουμε ἀπὸ τώρα γιὰ τὴν ἀθάνατη ψυχὴ μας, ἔχοντας στὴν διάθεσή μας ὅλα τὰ μέσα πού μᾶς χάρισε ὁ Χριστὸς μας γιὰ τὴν σωτηρία μας.

(Πηγὴ: ἀνάτυπο “Τὰ μνημόσυνα & ἡ ὠφέλειά τους”, Βενεδίκτου Ἱερομ. Ἀγιορείτου)

ΣΥΝΤΑΓΗ ΓΙΑ ΚΟΛΛΥΒΑ

Γιὰ 15-20 ἄτομα

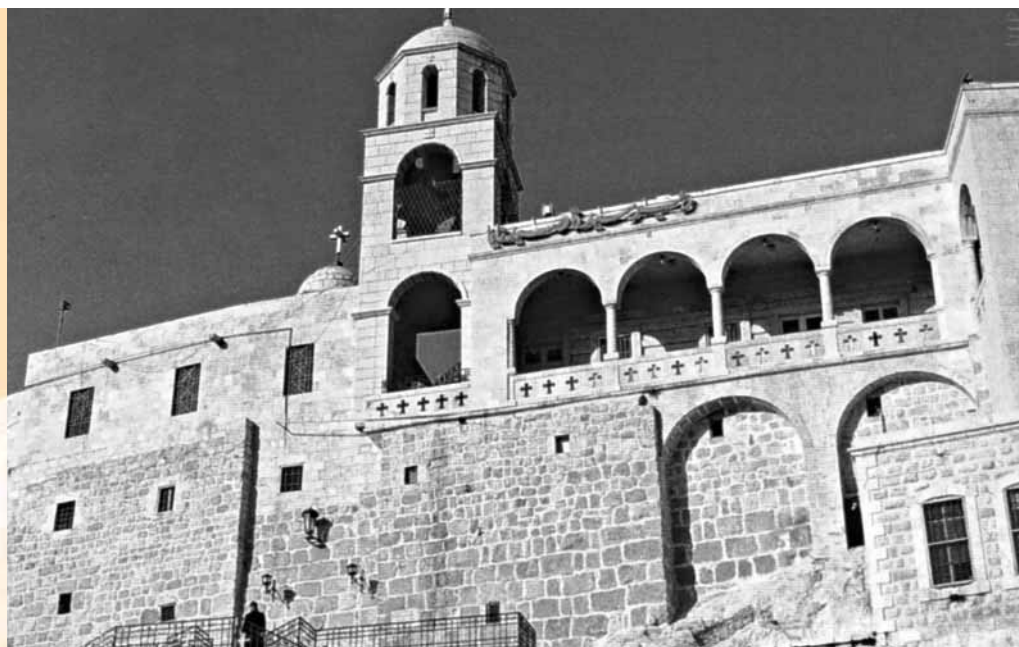
1/4 τοῦ κιλοῦ στάρι
100 γρ. ἀμυγδαλόψυχα
100 γρ. καρυδόψυχα
1-2 κουταλιές σούπας σουσάμι
1-2 κουταλιές σούπας ρόδι
1/2 φλιτζάνι τσαγιού σταφίδες ξανθές
5-6 κουταλιές σούπας ἀλεύρι μαλακό
6-8 κουταλιές σούπας γαλέτα
1-2 κουταλιές σούπας κανέλλα
λίγο μαϊντανό φιλοκομμένο
1/2 κιλό περίπου ζάχαρη ἄχνη
κουφέτα ἄσπρα καὶ χρυσά γιὰ στόλισμα

Καθαρίζουμε τὸ στάρι καὶ τὸ βάζουμε νὰ μουσκέψει σὲ νερὸ γιὰ 6-7 ὥρες περίπου. Τὸ βάζουμε νὰ βράζει γιὰ ἀρκετὴ ὥρα, μέχρι νὰ μαλακώσει καὶ νὰ σκάσει λίγο ἡ φύτρα του. Τὸ σουρώνουμε καὶ τὸ περιχύνουμε μὲ κρύο νερὸ, γιὰ νὰ μὴ λασπώσει. Τὸ βάζουμε σὲ σουρωτήρι νὰ στραγγίσει καλά. Στρώνουμε στὸν πάγκο πού δουλεύουμε μιά λευκὴ χνουδάτη πετσέτα καὶ ἀπλώνουμε πάνω τὸ στάρι. Τὸ σκεπάζουμε μὲ μιά ἄλλη πετσέτα καὶ τὸ ἀφήνουμε ὅλη τὴ νύχτα νὰ στεγνώσει ἐντελῶς. Ἔχουμε ἐτοιμάσει ἐν τῷ μεταξύ τὰ ὑπόλοιπα ὑλικά ὡς ἑξῆς:

Ἀσπρίζουμε τὰ ἀμύγδαλα καὶ τὰ χωρίζουμε στὴ μέση κατὰ μήκος. Χοντροκόβουμε τὰ καρύδια, φιλοκόβουμε τὸ μαϊντανό καὶ καθαρίζουμε τίς σταφίδες, τὸ σουσάμι καὶ τὸ ρόδι. Τὸ προῶ παίρνουμε μιά πιατέλα ἢ ἓνα μπῶλ καὶ βάζουμε μέσα τὸ στάρι μαζί μὲ τὰ ὑλικά πού ἐτοιμάσαμε, προσθέτοντας καὶ τὴν κανέλλα. Τὰ ἀνακατεύουμε νὰ ἐνωθοῦν καλά. Καβουρδίζουμε σὲ κατσαρόλα τὸ ἀλεύρι, μέχρι νὰ ροδίσει, καὶ τὸ ἀφήνουμε νὰ κρυώσει.

Βάζουμε πάνω στὸ ἰσιωμένο στάρι τὴ γαλέτα, ἔτσι πού νὰ δημιουργηθεῖ ἓνα ὁμοίμορφο στρώμα. Προσθέτουμε τὸ καβουρδισμένο ἀλεύρι, ἔτσι πού νὰ δημιουργηθεῖ ἓνα δεῦτερο στρώμα καὶ τελευταία στρώνουμε τὴ ζάχαρη ἄχνη, χρησιμοποιώντας μιά πετσέτα κάτω ἀπὸ τίς παλάμες μας καὶ πιέζοντας τὴ ζάχαρη γιὰ νὰ γίνει ἡ ἐπιφάνεια λεία. Τέλος, στολίζουμε τὰ κόλυβα μὲ τὰ κουφέτα, δημιουργώντας τὸ σχῆμα τοῦ Σταυροῦ στὴ μέση.

ΠΑΝΑΓΙΑ ή ΣΑΝΤΑΝΑΓΙΑ

Στή Συρία υπάρχει ένα μοναστήρι της Παναγίας της Σαϊντανάγιας. Ἡ λέξη εἶναι σύνθετη καί στά συριακά σημαίνει ΣΑΪΝΤΑ πού σημαίνει Κυρία καί ΝΑΥΑ πού σημαίνει δική μας καί προσδιορίζουν τήν Παναγία ὡς ἡ κυρία μας. Σ' αὐτό τό μοναστήρι λοιπόν, μέσα στήν ἔρημο τῆς Συρίας, υπάρχει μία εἰκόνα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τήν ὁποία ἀγιογράφησε ὁ Εὐαγγελιστής Λουκάς καί ἡ ὁποία ἀναγράφεται ὡς Παναγία ἡ ΚΑΧΙΡΑ πού στά ἀραβικά εἶναι συνώνυμη τῆς λέξης ΣΑΝΤΑΝΑΓΙΑ. Χιλιάδες προσκυνητές ἀπό ὅλα τά μέρη τοῦ κόσμου καταφθάνουν ἰδιαίτερα στά γενέθλια τῆς Παναγίας, στίς 8 Σεπτεμβρίου, γιά νά προσκυνήσουν τήν θαυματουργή εἰκόνα τῆς. Ἡ μονή πανέμορφη, δεσπόζει σ' ἕναν ὑπερυψωμέ-

νο λόφο καί στήν πλούσια βιβλιοθήκη της, βροίσκονται ἑκατοντάδες πολύτιμα χειρόγραφα ἀπό τά ὁποῖα φαίνεται ὅτι ἡ Μονή χτίστηκε τό 547 μ.Χ.

Λέγεται ὅτι ὁ Αὐτοκράτορας Ἰουστινιανός, διασχίζοντας τήν ἔρημο τῆς Συρίας κατά τόν πόλεμό του μέ τούς Πέρσες, δοκίμασθηκε σκληρά σέ αὐτά τά μέρη μαζί μέ τό στρατό του λόγω ἐλλείψεως νεροῦ. Στήν περιοχή πού εἶναι χτισμένο τό Μοναστήρι, ἐφανίστηκε στόν Αὐτοκράτορα ἕνα πανέμορφο ἐλάφι, τό ὁποῖο κυνήγησε ἐπίμονα. Καθώς τό ἐλάφι ἔφτασε σέ μία πηγή μέ νερό, πήρε τή μορφή τῆς Παναγίας, ἡ ὁποία ζήτησε ἀπό τόν Ἰουστινιανό νά τῆς χτίσει σ' ἐκεῖνο ἀκριβῶς τό σημεῖο ἕνα μοναστήρι, εἰς ἀνάμνηση τοῦ θαύματος πού τοῦς ἔσωσε ἀπό τήν ἔλλειψη νεροῦ. Γυρίζοντας ἀπό τόν πόλεμο, ὁ Ἰουστινιανός διέταξε τούς ἀρχιτέκτονες του νά σχεδιάσουν ἕνα μοναστήρι γιά νά τό χτίσει στό σημεῖο πού τοῦ ὑπέδειξε ἡ Παναγία. Ἐπειδή κανένα σχέδιο δέν τόν ἱκανοποιοῦσε, ἡ Παναγία ἐφανίστηκε καί πάλι ἡ ἴδια στόν Αὐτοκράτορα καί τοῦ ὑπέδειξε τό πανέμορφο σχέδιο μέ τό ὁποῖο εἶναι χτισμένο σήμερα τό μοναστήρι. Πολλές ἱστορίες καί θαύματα ἀναφέρονται ἀπό προσκυνητές

πού καταφθάνουν στήν Ἱερά Μονή, ἀλλά τό πιό συγκλονιστικό ἀπό ὅλα εἶναι αὐτό πού μᾶς περιγράφει ὁ π. Ἰγνάτιος, Ἡγούμενος τῆς Μονῆς τῶν Ποιμένων, Μπετζαχούρ καί τό ὁποῖο ἔκανε τό γύρο τοῦ κόσμου μέσα ἀπό τίς ἰστοσελίδες τοῦ Ἴντερνετ, ἀλλά καί μέσα ἀπό πολλές ἀναφορές μέσω ραδιοφῶνων καί ἐφημερίδων.

ΑΝΑΣΤΗΣΕ ΝΕΚΡΟ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΟ Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΤΗ ΣΥΡΙΑ

*δημοσιεύθηκε στήν ἐφημερίδα
“ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΣΤΥΛΟΣ”*

Τό Δεκέμβριο τοῦ 2004, ἕνας μουσουλμάνος Σαουδάραβας, βρῆκε στά ΜΜΕ καί διηγήθηκε ἕνα ζωντανό συγκλονιστικό γεγονός πού ἔζησε καί πού ἄλλαξε ἀπό τότε ὅλη του τή ζωή. (Τό διηγήθηκε ἀπό τήν τηλεόραση καί τό ραδιόφωνο. Δημοσιεύθηκε σέ ἐφημερίδες καί περιοδικά σέ ὅλη τή Σαουδική Ἀραβία, Παλαιστίνη καί προφανῶς σέ ὅλες τίς γειτονικές χώρες, ἐνῶ δημοσιεύεται στά Ἀραβικά σέ ἰστοσελίδα.

Ὁ μουσουλμάνος νυμφεύθηκε πρῖν ἀπό χρόνια μιά κοπέλα, πλούσια μουσουλμάνα, ἀλλά στεῖρα. Τά χρόνια περνοῦσαν καί τό ζευγάρι δέν μποροῦσε νά ἀποκτήσει παιδιά. Ἐπισκέφθηκαν πολλούς γιατρούς στήν Σαουδική Ἀραβία, ἀλλά λύση δέν ἔβρισκαν. Οἱ γονεῖς του τοῦ ἔλεγαν νά πάρει καί δεύτερη γυναῖκα καί νά κρατήσει καί τήν πρώτη, ἀφοῦ ὁ νόμος τοῦς ἐπιτρέπει νά ἔχουν μέχρι καί τέσσερις γυναῖκες. Ἐκεῖνος κουρασμένος καί ἀρκετά στενοχωρημένος, πήρε τή σύζυγό του νά πᾶνε ταξίδι ἀναψυχῆς στή γειτονική ἀπό τό Ἰσραήλ, Συρία, γιά νά ξεκουραστοῦν καί νά ξεχάσουν λίγο τό πρόβλημά τους. Στή Συρία καί συγκεκριμένα στή Δαμα-

σκό νοίκιασε λιμουζίνα μέ οδηγό-ξεναγό, όπου ανέλαβε νά τούς πάει σέ όλα τά κοσμικά αξιοθέατα τῆς Συρίας. Ὁ οδηγός παρατήρησε στό ζευγάρι πού ξεναγοῦσε μιά πικρία, πόνο καί θλίψη στά πρόσωπά τους. Πῆρε λοιπόν τό θάρρος καί τούς ρώτησε γιατί δέν φαινόντουσαν εὐχαριστημένοι, ἀφοῦ ἀναρωτιόταν μήπως ἄραγε ἔφταιγε ὁ ἴδιος καί δέν τούς ἄρεσε κάτι στήν ξενάγηση ἢ στήν περιήγηση πού τούς ἔκανε. Ἐκεῖνοι τοῦ ἐξομολογήθηκαν καί τοῦ ἐξήγησαν πώς τούς ἀπασχολεῖ τό πρόβλημα τῆς ἀτεκνίας τους.

Ὁ μουσουλμάνος λοιπόν οδηγός τούς εἶπε ὅτι στή Συρία οἱ χριστιανοί καί μάλιστα οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί ἔχουν τό μοναστήρι τῆς Παναγίας τῆς Σεῖντανάγιας (-Σεῖντανάγια- ἀραβικά σημαίνει Δέσποινα Κυρία) στό ὁποῖο πολλοί ἄτεκνοι καταφεύγουν καί προσεύχονται στή θαυματουργή εἰκόνα τῆς Παναγίας γιά νά ἀποκτήσουν παιδί. Στό μοναστήρι τούς δίνουν ἀπό τό φυτίλι τοῦ καντηλιοῦ τῆς θαυματουργῆς αὐτῆς εἰκόνας καί τότε ἡ “Μαρία” τῶν Χριστιανῶν ἀνταποκρίνεται κατά τήν προαίρεση καί τήν πίστη τους.

Ἀμέσως ὁ Σαουδάραβας καί ἡ γυναίκα του λένε στόν ξεναγό πῆγαίνε μας ἐκεῖ στή Σεῖντανάγια “τή Δέσποινα τῶν Χριστιανῶν” καί ἄν γίνει τό ποθούμενο καί ἀποκτήσουμε παιδί θά σοῦ προσφέρω 20.000\$ σέ σένα καί 80.000\$ στό μοναστήρι. Πῆγαν στήν Ἱερά Μονή καί ἀκολούθησαν τίς ὁδηγίες τῶν μοναχῶν. Ἐπιστρέφοντας στό σπίτι τους ἡ γυναίκα ἔμεινε ἔγκυος.

Γέννησε ἕνα χαριτωμένο ἀγοράκι ὑγιέστατο καί πανέμορφο. Τό θαῦμα τῆς Παναγίας μας ἔγινε σέ μουσουλμανική οἰκογένεια.

Μόλις γέννησε ἡ σύζυγός του, ὁ Σαουδά-

ραβας ἤθελε νά ἐκπληρώσει τό τάμα πού εἶχε κάνει. Τηλεφώνησε λοιπόν στόν οδηγό-ξεναγό πώς θά φθάσει στή Δαμασκό ζητώντας του νά τόν παραλάβει ἀπό τό ἀεροδρόμιο τῆς Δαμασκού. Ὁ οδηγός ὁμως, πανοῦργος καί κακός, εἰδοποίησε ἄλλους δύο φίλους του γιά νά πᾶνε μαζί στό ἀεροδρόμιο νά παραλάβουν τόν πλούσιο καί κατόπιν δολίως νά τόν σκοτώσουν καί νά λάβουν ὅσα χρήματα θά εἶχε μαζί του. Ἄλλωστε γνώριζε ὅτι θά μεταφέρει στό μοναστήρι 80.000 δολάρια.

Πράγματι ἔτσι κι ἔγινε. Τόν παρέλαβαν ἀπό τό ἀεροδρόμιο. Καθ’ ὁδόν, χωρίς ὁ ἄμοιρος νά γνωρίζει τί θά συνέβαινε, τούς εἶπε ὅτι ἀπό τή χαρά του πώς θά ἔδινε καί στούς φίλους τοῦ οδηγοῦ ἀπό 10.000 δολάρια. Αὐτοῖ ὁμως, ἀντί νά τόν πᾶνε στό μοναστήρι, τόν ὁδήγησαν σέ ἕνα ἔρημο μέρος. Τόν σκότωσαν καί ἐν συνεχείᾳ τεμάχισαν τό σῶμα του κόβοντας πρῶτα τό κεφάλι, τά χέρια καί τά πόδια του σέ κομμάτια. Τούς τύφλωσε ὁμως τό πάθος ἀπό αὐτήν τήν ἐγκληματική τους ἐνέργεια καί ἀντί νά τόν πετάξουν στόν τόπο τοῦ ἐγκλήματος τόν ἔβαλαν στό πόρτ-παγκάζ τοῦ αυτοκινήτου. Ἀφαίρεσαν ὅλα τά χρήματα καί τό πανάκριβο ρολοῖ πού φοροῦσε. Ξεκίνησαν νά πᾶνε σέ ἄλλο ἐρημικό μέρος γιά νά τόν πετάξουν. Μπῆκαν στήν ἐθνική ὁδό, ἀλλά τούς χάλασε τό αυτοκίνητο καί στάθηκαν στή μέση τοῦ δρόμου. Ἡ μηχανή τῆς λιμουζίνας ἔσβησε καί κατέβηκαν κάτω γιά νά ἐλέγξουν τί συνέβη.

Ἐνας περαστικός οδηγός τούς εἶδε καί σταμάτησε μέ τό αυτοκίνητό του προκειμένου νά τούς βοηθήσει. Ἐκεῖνοι ὁμως, φοβούμενοι μήπως γίνουν ἀντιληπτοί γιά τό φοβε-

ρό έγκλημα πού είχαν διαπράξει, προσποιήθηκαν ότι δέν θέλουν βοήθεια.

Ό περαστικός οδηγός όμως φεύγοντας παρατήρησε πώς έσταξε αίμα κάτω από τό πορτ-παγκάζ. Έξ αίτίας και τής περιέργης συμπεριφοράς τής παρέας σκέφθηκε πώς κάτι κρύβουν και είδοποίησε τήν άστυνομία προκειμένου νά έξετάσει τί συνέβαινε. Η συμπεριφορά τών τριών του φάνηκε ύποπτη.

Η άστυνομία έτυχε νά βρίσκεται κοντά στό σημείο και περιπολικό έφθασε στό σημείο πού ύποδείχθηκε μέσα σέ πέντε λεπτά. Οί άστυνομικοί είδαν τό αίμα στό όδόστρωμα. Ζήτησαν άμέσως νά άνοίξουν τό πορτ-παγκάζ. Τρεμάμενος ό οδηγός-φονιάς τό άνοίγει και τότε σηκώνεται και βγαίνει έξω ό Σαουδάραβας ύγιής και όλοζώντανος. Ήταν γεμάτος αίματα βέβαια, αλλά ραμμένος στά σημεία του σώματός του πού είχαν τεμαχίσει οί δολοφόνοι του.

Άμέσως τούς λέει “... ή νεαρή γυναίκα πού μου είπε πώς είναι ή Παναγία τελείωσε και τίς τελευταίες ραφές του λαϊμού μου έδω μπροστά (δείχνοντας τό καρύδι του λαϊμού του), άφου μου έραψε όλο μου τό σώμα πρώτα”.

Ό κακοποιός έγκληματίας ταξιτζής και οί συνεργοί του έχασαν τά λογικά τους. Δέν πίστευαν αυτό πού έβλεπαν. Τρελλάθηκαν. Οί άστυνομικοί τούς έδεσαν μέ χειροπέδες και τούς όδήγησαν στίς ψυχιατρικές φυλακές, ένω αυτοί φώναζαν σάν δαμονισμένοι “...εμείς σέ σκοτώσαμε, εμείς σέ κομματιάσαμε, σου κόψαμε τό κεφάλι, πώς ζεις; Τί είσαι συ; Δέν είσαι άνθρωπος;”.

Ό Σαουδάραβας στή συνέχεια μετέβη στό Δαμασκό και όδηγήθηκε σέ νοσοκομείο. Ίατροδικαστές, έμπειρογνώμονες, άστυνομι-

κοί και άλλοι, πιστοποίησαν μέ ύπογραφές τό μέγα και λαμπρό αυτό θαύμα.

Τά ράμματα ήταν και είναι φανερά. Φαινόνταν φρεσκο-συναρμολογημένος, ένω διακήρυττε και όμολογούσε δημοσίως ότι “ή Παναγία μέ έραψε και μέ άνέστησε μέ τή δύναμη του Υιού της”. Ανακοίνωσε μάλιστα πώς επιθυμεί νά βαπτιστεί χριστιανός. Τά συριακά ΜΜΕ δημοσίευσαν τό γεγονός, τό όποιο άρχισε νά λαμβάνει τεράστια απήχηση στό λαό.

Ό γιατρεμένος και άναστημένος Σαουδάραβας κάλεσε τηλεφωνικώς όλους τούς δικούς του και ήλθαν στή Συρία. Πήγαν στό μοναστήρι, εύχαρίστησαν τήν Παναγία Σαϊντανάγια και πρόσφεραν δεήσεις και δοξολογίες. Αντί μάλιστα του ποσού τών 80.000 δολλαρίων πού ήταν τό άρχικό τάμα του στην Παναγία αποφάσισαν νά προσφέρουν στην Ίερά Μονή τό ποσό τών 800.000 \$ για τή μεγάλη εύεργεσία πού προσέφερε στον ίδιο και τήν οικογένειά του ή Παναγία μας.

Ό ίδιος σήμερα άφηγείται συνεχώς τό συγκλονιστικό αυτό θαύμα. Τήν αφήγησή του άρχίζει πάντοτε λέγοντας “όταν ήμουν μουσουλμάνος μου συνέβη αυτό κι αυτό δηλώνοντας ότι δέν είμαι πλέον μουσουλμάνος, ούτε αυτός, ούτε ή οικογένειά του...”. Τό θαύμα αυτό τάραξε τίς άραβικές μουσουλμανικές χώρες και όλη τή Μέση Άνατολή, δημιούργησε σάλο και φοβερή έκπληξη. Ώστόσο, έπιχειρήθηκε από Ίσλαμιστές θρησκευτικούς ήγέτες νά άμφισβητηθεί και νά ύποβαθμιστεί, ώστε νά άποφευχθεί ό κίνδυνος μαζικής επιστροφής τών μουσουλμάνων στην Όρθόδοξη Έκκλησία του ζώντος Χριστού.

“Ζεί Κύριος ό Θεός ήμών, ό Θεός τών Δυνάμεων”. (έφημ. “Στύλος Όρθοδοξίας φ.59”)

Ο ΓΕΡΟΝΤΑΣ τῆς ΒΗΘΑΝΙΑΣ

π. Θεοδόσιος

Μία σύγχρονη
όσιακή μορφή που
λάμπρυνε τά ἅγια
χόματα τῶν Ἱεροσο-
λύμων εἶναι τοῦ
μακαριστοῦ πατρός
Θεοδοσίου, που
ὑπῆρξε ἀνακαινιστής
καί Γέροντας τῆς
γυναικείας Ἱερᾶς
Μονῆς Μάρθας καί
Μαρίας στή Βηθανία.

Ὁ μακαριστός
Γέροντας π. Θεοδό-
σιος Μᾶγκος, κατά
κόσμο Ἰωάννης, γεν-
νήθηκε στήν Σμύρνη
τῆς Μ.Ἀσίας, στίς 7
Ἰανουαρίου 1913,
ἀνήμερα τοῦ Τιμίου
Προδρόμου καί γι'
αὐτό τοῦ ἔδωσαν τό
ὄνομά του. Οἱ γονεῖς
του, Κωνσταντῖνος
καί Ἀγγελική, πέθα-
ναν ὅταν ἀκόμη ἦταν
μικρός καί ἔτσι τόν
μικρό Ἰωάννη καί τά
δύο ἀδέλφια του τά
ἀνέθρεψαν ἡ γαριά
καί ἡ θεία του. Ἀπό
τήν στιγμή που γεννή-

θήκε έδειχνε σημάδια για τό τί θά γινόταν στό μέλλον.. Κατ' άρχάς γεννήθηκε μ' έναν σταυρό στην πλάτη και όλοι έλεγαν ότι όταν θά μεγαλώσει θά γίνει ιερέας. Στην βάπτισή του έπίσης τό λάδι στην κολυμπήθρα σχημάτισε σταυρό και ό ιερέας καλοτύχησε τή νονά του ότι τό βαπτιστήρι της θά γίνει ιερέας. Έπιπλέον, από πολύ μικρός άσχολείτο μέ τά πνευματικά και διάβαζε βίους Άγίων και μάάλιστα ή ζωή του Άγίου Ίωάννη του Καλυβίτη ήταν πού γέννησε στη ψυχή του παιδιού τήν άγάπη για τό μοναχισμό.

Όταν τό 1922 έγινε ή Μικρασιατική καταστροφή, ό Ίωάννης ήταν τότε 9 έτών και πάντοτε θυμόταν τίς φορικές και ιστορικές εκείνες ώρες. Έφυγαν τότε από τήν Σμύρνη και ήρθαν στην Άθήνα, όπου και πάλι ό Ίωάννης βρήκε τίς πνευματικές εκείνες μορφές για νά ξεδιψά και έτσι γνώρισε άκόμη και τόν Άγιο Νικόλαο Πλανά, αλλά και άλλους άγιους γεροντάδες.

Σέ ήλικία 12 έτών έφυγε κρυφά από τήν θεία του και μέ τό καράβι από τόν Πειραιά πήγε στη Χίο, στό μοναστήρι του άγίου Μάρκου. Ό ήγούμενος, άρχιμανδρίτης Γαβριήλ, ήταν χαρισματικός Γέροντας και όταν μετά από 3 μήνες ό μικρός Ίωάννης του ζήτησε νά του δώσει ευχή δοκίμιου, ό γέροντας του έιπε νά περιμένει, γιατί προορίζεται για τά Ίεροσόλυμα. Έκείνες ακριβώς τίς ήμέρες κατέφθασαν στό μοναστήρι οι συγγενείς του μέ τήν άστυνομία και τόν πήραν πίσω στό σπίτι, διότι ήταν άκόμη ανήλικος.

Ό πόθος όμως δέν έσβηνε μέ τίποτα και τό χαρισματικό παιδί συνέχιζε νά συχνάζει στά μοναστήρια όπως των Εισοδίων της Θεοτόκου στην Κερατέα, κοντά στον χαρισματικό άρχιμανδρίτη Ματθαίο, μετέπειτα Έπίσκοπο Βροσθένης. Μέ άγρυπνίες, έξομολόγηση, νηστείες, τριήμερα χωρίς τροφή κατά τίς Σαρακοστές και συχνή θεία Κοινωνία, περνούσε τά παιδικά του χρόνια ό Ίωάννης. Έίχε συνδεθεί και συχνά πήγαινε μαζί της στους έράνους πού έκανε για τό μοναστήρι της Άγίας Ειρήνης Χρυσοβαλάντου μέ τήν γερό-

ντισσα της Μονής Μελετία, πού ήταν πολύ έναρρητη.

Η γερόντισσα έβλεπε τόν πόθο και τήν άγάπη του μικρού για τό μοναχισμό και του είχε έτοιμάσει τό σχήμα της κουράς του, τό πολυσταύρι του και τή ζώνη του. Άλλά και ή Άγία Ειρήνη του είχε έμφανισθεί και του είχε πει ότι θά γίνει μοναχός μέ τό όνομα Θεοδόσιος, όπως και έγινε.

Ό Ίωάννης σχεδίαζε τήν φυγή του στους Άγίους Τόπους, τους όποιους ήδη είχε έπισκεφθεί χάρις στη γερόντισσα Μελετία και τόν γέροντα Παΐσιο, πού τότε ήταν άγιοταφίτης και φύλακας του Παναγίου Τάφου. Μετά από κάποιο διάστημα πού πέρασε και ενώ ό Ίωάννης περίμενε νά έγκριθούν τά χαρτιά του για νά φύγει, ήρθε ή πολυπόθητη εκείνη ήμέρα όπου άνεχώρησε από τόν Πειραιά και έφθασε άτμοπλοϊκώς στό λιμάνι της Πάφα (Όσπη). Στίς 4 Αιγούστου έφθασε στά Ίεροσόλυμα και έτρεξε νά εύχαριστήσει τόν Θεό στον Γολγοθά και στον Πανάγιο Τάφο, κάνοντας θερμή προ-

σευχή και χύνοντας άφθονα δάκρυα. Αφού προσκύνησε σε όλα τα προσκνήματα των άγιων Τόπων, πήγε στον προορισμό του στον Άγιο Γεράσιμο τόν Ιορδανίτη, στην έρημο του Ιορδάνου. Έκει έμαθε τα πρώτα μοναχικά παλαιήματα και είχε πολλούς πειρασμούς και επιθέσεις του έχθρου. Ο Θεός όμως για άλλοι προόριζε τόν Ιωάννη, ό όποιος φεύγει από την έρημο του Ιορδάνη και για 6 χρόνια υπηρετεί ως φύλακας τόν φοικτό Γολγοθά και τόν Πανάγιο Τάφο. Λίγο μετά, παραμονή της Κοιμήσεως της Παναγίας, κείρεται μοναχός μαζί με 16 άλλους, μεταξύ των όποιων και ό π. Φιλούμενος, πού ήταν φύλακας του φρέατος

του Ιακώβ, όπου μαρτύρησε. Χειροτονεύεται διάκονος στην έορτή του Άγιου Γρηγορίου του Παλαμά και τό 1941 κείρεται μεγαλόσχημος στον Άγιο Σάββα όπου και παραμένει για μία εβδομάδα έγγλειστος, προσευχόμενος στον Θεό και εύχαριστώντας Τον πού τόν αξίωσε νά γίνει μοναχός. Τήν ίδια χρονιά, άνημερα του Άγιου Δημητρίου, στο Ναό της Άναστάσεως χειροτονεύεται ιερέας και τόν κάνουν πρωτοσύγγελλο και επί 15 χρόνια υπηρετεί τόν Πανάγιο Τάφο. Τόν καιρό του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, πού η Έλληνική Κυβέρνηση ήταν έξόριστη στη Μέση Ανατολή, ό πατήρ Θεοδόσιος ήταν ό πνευματικός τους πατέρας πού προσευχόταν και τούς στήριζε με τά πνευματικά του λόγια και την πατρική του άγάπη. Τό 1945 ζήτησε από τόν

Πατριάρχη Τιμόθεο τή Μονή του Άγιου Λαζάρου για νά τήν κάνει γυναικείο μοναστήρι.

Μέ πολλή άγώνα και κόπους ανακαίνισε μαζί με τίς τρεις πρώτες μοναχές τότε, πνευματικά του παιδιά, τό έρειπωμένο μοναστήρι του Άγιου και Δικαίου Λαζάρου, πού παρέλαβε σε άσχημη κατάσταση.

Τό 1965 είχε τή μεγάλη εύλογία νά είναι ένα από τά πέντε μέλη της επιτροπής πού πήγε στην Ιταλία νά φέρει τό λείψανο του Άγιου Σάββα. Τά άμφια για τό λείψανο του Άγιου έξορασαν οι μοναχές της Βηθανίας. Στην Ιταλία έντυσαν με τόν γέροντα του Άγιου Σάββα,

μακαριστό πατέρα Σεραφεΐμ, τό λείψανο καί κατόπιν ἔφεραν τό λείψανο τοῦ ἁγίου στή Λαύρα του, ὅπου καί ἀνήκει.

Ὁ π. Θεοδοσίος εἶχε πολύ στενές σχέσεις μέ τόν βασιλιά τῆς Ἰορδανίας Χουσεΐν (πού ἔχει πλέον πεθάνει), διότι κάποτε εἶχε σώσει τή ζωή τοῦ βασιλιᾶ, ὅταν ἐκεῖνος μαζί μέ τόν παπποῦ του εἶχαν πάει στό Τέμενος τοῦ Ὁμάρ καί κάποιοι ἄραβες σκότωσαν τόν παπποῦ καί προσπάθησαν νά σκοτώσουν καί τόν μικρό Χουσεΐν. Ὁ π. Θεοδοσίος, πού τούς συνόδευε, ἄρπαξε τόν μικρό Χουσεΐν, τόν ἔκρυψε στή ράσα του κι ἔτρεξε στό Πατριαρχεῖο, ὅπου καί εἰδοποίησε τήν Ἰορδανία ὅτι ὁ μικρός διάδοχος ζεῖ. Ἀπό αὐτήν τήν φιλία εὐεργετήθηκαν πολλοί ἄνθρωποι καί πολλές φορές καί τό Πατριαρχεῖο, γιατί ὁ βασιλιάς, πού χρωστοῦσε τήν ζωή του στόν γέροντα, τόν ἀγαποῦσε ὑπερβολικά καί πραγματοποιοῦσε κάθε αἴτημά του, ὅσο περνοῦσε ἀπό τό χέρι του.

Ὁ γέροντας διακρινόταν γιά τήν καθαρή του ψυχή, πού ἦταν σάν τοῦ μικροῦ παιδιοῦ. Συμβούλευε ὄλους νά προσέχουν τούς λογισμούς τους καί νά φροντίζουν γιά τήν καθαρότητα τῆς ψυχῆς τους, ἡ ὁποία εἶναι αὐτή ἡ ὁποία μετά θάνατον παραμένει ἀθάνατη. Ἦταν πολύ ἐλεήμων ὁ ἴδιος καί συμβούλευε καί τούς ἄλλους νά δίνουν ὅσο μποροῦν ἐλεημοσύνη, λέγοντάς τους ὅτι οὐσιαστικά ἐλεοῦν τόν Θεό. Βοηθοῦσε τούς φτωχοῦς καί τά παιδιά πού σπούδαζαν, ὄχι μόνο τούς Ἕλληνες, ἀλλά καί τούς Ἄραβες. Ὅσοι τόν γνώριζαν κι ἔρχονταν σέ ἐπαφή μαζί του, ἐνοιωθάν τήν μεγάλη του ἀγάπη πρὸς ὄλους ἀνεξαιρέτως. Συμπαραστεκόταν σέ κάθε πόνο καί σέ κάθε δοκιμασία μέσα ἀπό τήν καρδιά του, ὅπως ἀκριβῶς τό ἐπισημαίνει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος “χαίρετε μετά χαιρόντων, κλαίετε μετά κλαιόντων”. Στίς πολλές καί μεγάλες του ἀρετές συγκαταλέγεται καί ἡ ταπεινοφροσύνη, δεδομένου ὅτι τρεῖς φορές τόν ἐξέλεξε ἡ Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Ἀρχιερέα καί τίς τρεῖς

παρακάλεσε ταπεινά νά εἰσακουστεῖ ἡ ἄρησή του.

Ὁ π. Θεοδοσίος, ἀφοῦ ἔζησε μέχρι τά βαθειά του γεράματα εὐαρεστώντας τόν Θεό, παρέδωσε τήν ἁγία ψυχή του στόν Κύριο στίς 27 Αὐγούστου 1991, σέ ἡλικία 78 ἐτῶν.

Ἡ εἶδηση τῆς κοιμήσεώς του ἔπεσε σάν κεραυνός, ἰδιαίτερα στίς μοναχές του, ἀλλά καί σέ ὄλη τήν ἀγιοταφική Ἀδελφότητα. Τρεῖς μέρες εἶχε ἐκτεθεῖ σέ προσκύνημα καί παρόλη τή ζέση τοῦ καλοκαιριοῦ, ἡ σωρός του δέν μύριζε καθόλου καί τό σῶμα του παρέμενε εὐκαμπτο, τό χρῶμα του ἐμοιαζε σάν νά ἦταν ζωντανός καί φαινόταν περισσότερο σάν νά κοιμᾶται. Ὑπάρχουν πολλές μαρτυρίες ἀπό τίς μοναχές, ἀλλά καί προσκυνητές, πού τόν εἶδαν νά ἀνοικοκλείνει τά μάτια του.

Οἱ ἀδελφές, συχνά, τόν βλέπουν στόν ὕπνο τους νά τούς λέει ὅτι δέν ἔφυγε, ἀλλά τίς προσέχει ἀκόμη καί πολλές φορές αἰσθάνονται τήν παρουσία του. Τό κενό πού ἄφησε, ἰδιαίτερα σέ ἐκεῖνες, εἶναι βέβαια μεγάλο, ἀλλά καί ἀπό ἐκεῖ πού βρίσκεται, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύει γιά τό ποιμνίό του.

Ἄς ἔχουμε τήν εὐχή του καί ἄς πρεσβεύει γιά ὄλους μας, γιά τή σωτηρία τῶν ψυχῶν μας. Εἶναι παρήγορο καί ἀποτελεῖ γιά ὄλους μας παράδειγμα ἡ παρουσία τέτοιων ἁγίων μορφῶν, ὅπως τοῦ π. Θεοδοσίου, πού ἔζησε στίς ἡμέρες μας καί βάδισε τόν δρόμο τῆς ἀγιότητος, δίνοντας τό μήνυμα σέ ὄλους μας ὅτι ἀκόμη καί στούς δύσκολους καιρούς μας μπορεῖ κανεῖς νά γίνει ΑΓΙΟΣ...

ΤΙ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΤΑΦΟ;

Ενα είναι τό βέβαιο γιά τόν καθένα από ἐμάς, γιά τούς φίλους μας, τά προσφιλή μας πρόσωπα, τούς γνωστούς καί τούς άγνωστούς, ότι μιá μέρα θά αναχωρήσουμε από αυτόν τόν κόσμο καί γιά τόν καθένα μας, όπως καί γιά όσους πέρασαν πάνω στή γή καί γιά όσους θά περάσουν, θά έλθει ή φοβερή ώρα του θανάτου.

Ό θάνατος δέν είναι ένα φυσικό γεγονός πού συνέβει από τήν άρχή της δημιουργίας του ανθρώπου, ό όποιος όπως γνωρίζουμε πλάστηκε από τό Θεό άφθατος καί άθάνατος. Ό θάνατος είναι άποτέλεσμα της παρακοής του ανθρώπου στον Παράδεισο καί συνδέεται άμεσα μέ τό προπατορικό άμάρτημα. Ό θάνατος δηλαδή, ήλθε στή ζωή μας μέ τήν άμαρτία του Άδάμ καί της Εύας καί δέν τόν δημιούργησε από τήν άρχή ό Θεός.

Πολλές φορές ξεχνάμε ότι ό Θεός είναι άγαθός καί άρα τίποτα κακό δέν μπορεί νά προέλθει από Αυτόν. Δέν έπλασε τόν άνθρωπο γιά νά πεθάνει, αλλά γιά νά ζήσει αιώνια. Όταν όμως οι πρωτόπλαστοι παρήκουσαν στον Παράδεισο τήν έντολή του Θεού κι έφαγαν από τόν άπαγορευμένο καρπό, μπήκε στή ζωή του ανθρώπου ή άμαρτία καί διά της άμαρτίας επήλθε ό θάνατος. Πρώτα

ἀπ' ὅλα συνέβει ὁ πνευματικός θάνατος, πού εἶναι ὁ ἀποχωρισμός τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τὸ Θεό, καί μετὰ ἔρχεται ὁ σωματικός θάνατος, ὁ χωρισμός δηλαδή, τῆς ψυχῆς ἀπὸ τὸ σῶμα. Τὴν ὥρα πού ἀμάρτησαν οἱ πρωτόπλαστοι πέθαναν πνευματικά. Γιατί ἔχασαν τὴν κοινωνία τους μέ τόν Θεό Πατέρα καί γι' αὐτό ἀμέσως γεννήθηκε στήν ψυχή τους ὁ φόβος καί ἡ ντροπή καί ἀμέσως κρύφτηκαν. Ἀργότερα πέθαναν καί σωματικά. Κι ἐπειδή ἀκριβῶς ὁ θάνατος εἶναι ἀφύσικο γιά τόν ἄνθρωπο γεγονός, γι' αὐτό, ὅπως ἀκριβῶς λέμε καί στή νεκρώσιμη ἀκολουθία, “ὄντως φοβερώτατον τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον”.

Στόν Παράδεισο, ἐκτός ἀπὸ τὸ δένδρο μέ τόν ἀπαγορευμένο καρπό, ὑπῆρχε καί τὸ δένδρο τῆς ἀθανασίας. Μέ τὴν πτώση τῶν πρωτοπλάστων, ὁ Θεός τοὺς ἐκδίωξε ἀπὸ τόν Παράδεισο γιά νά μὴ φάγουν ἀπὸ τὸ δένδρο τῆς ἀθανασίας κι εἶται γίνεи ἀθάνατη ἢ ἁμαρτία. Ἀλλά ἐπειδή ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος, θέλει ὅλα τὰ παιδιά Του νά σωθοῦν, γι' αὐτό χρησιμοποίησε τὸ θάνατο σάν μέσο γιά τὴν ἀνακαίνιση τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά καί ὅλης τῆς κτίσεως, ἢ ὁποία συστενάξει ἀπὸ τὴν ἁμαρτία τοῦ ἀνθρώπου. Μέ τὸ σωματικό θάνατο δηλαδή, δίνεται ἡ εὐκαιρία στόν ἄνθρωπο νά μὴ ζεἶ αἰώνια μέ τὴν ἁμαρτία, ἢ ὁποία φέρνει μαζί της πόνους, ὀδύνη, κόπους, στεναγμούς, ἀσθένειες κ.λπ. γιατί μέ τόν θάνατο διακόπτεται ἡ ἁμαρτωλή ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου.

“Ὅσον ἀφορᾷ ὁμως τόν πνευματικό θάνατο, δηλαδή τὸ χωρισμό τῆς ψυχῆς ἀπὸ τὸ Θεό, αὐτός εἶναι αἰώνιος καί πραγματικά τρομακτικό καί ἀβάστακτο γεγονός, πού ἡ ἀνθρώπινη φύση δέν μπορεῖ νά ἀντέξει. Γι' αὐτό καί μιλοῦν μέ τόσο φοβερά λόγια γιά τὴν κόλαση, διότι εἶναι πραγματική κόλαση, μέ ὅλες αὐτές τίς φρικτές περιγραφές πού κατά καιρούς ἀκοῦμε, διότι ἡ στέρηση τοῦ Θεοῦ θά εἶναι τόσο ὀδυνηρή, πού ἀνθρώπινο στόμα δέν μπορεῖ νά περιγράψει μέ λόγια τόν πόνο καί τὴν ὀδύνη αὐτῆς τῆς κατάστασης. Αὐτός ὁ αἰώνιος χωρισμός καί ἡ ἀτέλειωτη τιμωρία εἶναι ὁ δεύ-

τερος καί αἰώνιος θάνατος τῶν ψυχῶν πού ἀρνήθηκαν στήν ἐπίγεια ζωὴ τους τόν Θεό κι ἐπέλεξαν νά ζήσουν μακριά Του.

Τόν σωματικό θάνατο θά τόν ζήσουμε ὅλοι καί αὐτό τὸ ξέρουμε ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού γεννιόμαστε. Αὐτό πού πολλοὶ δέν γνωρίζουμε εἶναι ὅτι ἡ ζωὴ μας εἶναι ἕνας συνεχῆς θάνατος, γιατί καθημερινά τὸ σῶμα μας μεταβάλλεται: ἡ σύλληψη, ἡ διάπλαση τοῦ ἐμβρύου, ἡ νηπιακὴ ἡλικία, ἡ νεότητα, τὰ γηρατεῖα εἶναι ἡ πορεία πού ὁ καθένας μας διαγράφει βαδίζοντας πρὸς τόν θάνατο.

Πολλοὶ ἀπὸ μᾶς ἴσως ἀναρωτηθοῦμε γιατί ἐξ' αἰτίας τοῦ Ἀδάμ καί τῆς Εὔας πού παρήκουσαν νά βασιανίζεται ὅλο τὸ ἀνθρώπινο γένος; Γιατί κατηγοροῦμε τόν Ἀδάμ; Ἄν ἐξετάσει ὁ καθένας ἀπὸ ἐμᾶς καλύτερα τόν ἑαυτό του, θά δεῖ ὅτι εἴμαστε περισσότερο ἔνοχοι καί ἀξιοκατάκριτοι ἀπὸ αὐτόν. Γιατί ἐκεῖνος δοκίμασε ἀπὸ τόν ἀπαγορευμένο καρπό, χωρὶς νά ἔχει τὴν πείρα τῆς ἁμαρτίας. Ἐμεῖς, πού γνωρίζουμε τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἁμαρτίας, γιατί συνεχίζουμε νά τὴ διαπράττουμε; Γι' αὐτό, ἀφοῦ σήμερα ἡ ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἴδια, ἄς ἀγωνιστοῦμε μέ τὴ μετάνοια νά ὑπακούσουμε σ' Αὐτόν. Γιατί ὁ ἴδιος ὁ Θεός μέ τὴν παρουσία τοῦ Υἱοῦ Του πάνω στή γῆ, μέ τὴν Σταύρωση καί τὴν Ἀνάστασή Του, μᾶς ἄνοιξε τόν δρόμο γιά τόν χαμένο Παράδεισο... Γιά νά γιατρευτεῖ ἢ κάθε ἁμαρτία, ἦταν ἀνάγκη νά χύσει ὅλο τὸ Αἷμα Του πάνω στό Σταυρό ὁ Χριστός, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου. Ἦδη ὁ Τίμιος Πρόδρομος, ὁ Βαπτιστὴς καί μέγας τῶν προφητῶν, πρὶν ἀκόμα ὁ Χριστός ἀναλάβει τὴ δημόσια δράση Του, κήρυττε “μετανοεῖτε γιατί ἔφθασε ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν”. Καί ὅπως λέει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, πρὶν ἀπὸ τὴν ἐνανθρώπηση τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τόσο ἀπέχε ἀπὸ ἐμᾶς ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, ὅσο ἀπέχει ὁ οὐρανός ἀπὸ τῆ γῆ. Αφοῦ ὁμως ὁ Βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν ἦλθε καί εὐδόκησε νά ἐνωθεῖ μαζί μας, ἔφτασε σέ ὅλους μας ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Ἀπὸ τότε καταργήθηκε στήν οὐσία ὁ θάνα-

τος. Τουλάχιστον για όσους αγαπούν τό Θεό και μέ τήν καθημερινή τους μετάνοια ποθοῦν νά συζησουν μαζί Του αἰώνια. Δέν ὑπάρχει πλέον θάνατος, ὑπάρχει μετάβαση σέ μιὰ ἄλλη ζωή πού θά εἶναι αἰώνια καί πού δέν μποροῦμε νά τή δοῦμε μέ τά μάτια μας. Ἀπό τήν ἐπίγεια ζωή του ὁ καθένας ἐπιλέγει σέ ποιόν τόπο θά κατοικήσει: ἄλλοι ἐπιλέγουν ν' αγαποῦν τό Θεό καί σέ ὄλη τους τή ζωή προσπαθοῦν νά ἔλθουν ὅσο γίνεται κοντά Του καί νά Τοῦ προσφέρουν ὄλη τους τήν ἀγάπη, μέ ὄλη τους τήν ψυχή καί ὄλη τους τή διάνοια καί ἄλλοι ὁμως ἐπιλέγουν καί ἀρνοῦνται τό Θεό καί δέν νοιώθουν τίποτε γιά Αὐτόν, οὔτε καί κάνουν τίποτα γιά νά Τόν προσεγγίσουν. Ἀνάμεσα σ' αὐτές τίς δύο καταστάσεις ὑπάρχει μεγάλο χάσμα, τό ἴδιο χάσμα πού ὑπάρχει ἀνάμεσα στήν κόλαση καί στόν Παράδεισο. Δέν πρόκειται στήν οὐσία γιά δύο διαφορετικούς τόπους, ἀλλά γιά δύο διαφορετικούς τρόπους ζωῆς, πού ἡ ἐφαρμογή τους ξεκινᾶ ἀπό αὐτή τή ζωή. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἀπλώνεται σέ ὄλους ἡ ἴδια καί στούς κολασμένους ἀκόμη καί στόν ἴδιο τόν διάβολο καί τούς δαίμονες. Ἀλλά ἡ διαφορετική τους πνευματική κατάσταση καί ιδιαίτερα τό γεγονός ὅτι δέν

αγαποῦν τόν Θεό καθιστᾶ τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μαρτύριο γι' αὐτούς καί πῦρ πού τούς καίει...

Ὁ καθένας μας λοιπόν πού ἀγαπᾶ τό Θεό καί κάθε μέρα τῆς ζωῆς του ἀγωνίζεται νά ἔλθει ὅσο γίνεται πιό κοντά Του, ἄς διαγράψει τή λέξη "θάνατος". Γιατί τό τέλος αὐτῆς τῆς ζωῆς σημαίνει τήν ἀρχή τῆς αἰώνιας ζωῆς κοντά στόν Ἀγαπημένο μας, πού μιὰ ζωή παλεύαμε νά συναντήσουμε. Πεθαίνοντας, ἐλευθερώνεται ἡ αἰώνια καί ἀθάνατη ψυχή μας καί πετᾶ πρός ἀντάμωση τοῦ ἀγαπημένου μας Ἰησοῦ, γιά μιὰ αἰώνια συμβίωση μαζί Του, βλέποντας τό ἀγαπημένο Του πρόσωπο πού ἦταν πόθος μας σ' αὐτή τή ζωή νά δοῦμε καί στήν ἄλλη ἔχουμε τήν εὐκαιρία νά τό βλέπουμε εἰς τούς αἰῶνες τῶν αἰῶνων. Ἄς μὴν ξεχνᾶμε ὁμως ὅτι ὁ Θεός ζητᾶ τό δικό μας "θέλω" καί τή συγκατάθεσή μας, γιά νά μᾶς ἔχει κοντά Του, κανέναν μας δέν θά πάρει μέ τό ζόρι, κανέναν τήν θέληση δέν παραβιάζει. Ἄς ἐλπίσουμε ὅτι ὄλο καί περισσότερο ἄνθρωποι, γιατί γιά ὄλους σταυρώθηκε ὁ Χριστός, θά Τοῦ χαρίσουν τήν ἀγάπη τους καί θά ξεκινήσουν ἀπό αὐτή τή ζωή τήν πορεία τους πρός Ἐκεῖνον, μέχρι νά Τόν συναντήσουν καί νά συγκατοικήσουν μαζί Του αἰώνια...

ΓΝΗΣΙΟ ΘΥΜΙΑΜΑ (Λιβάνι)

*Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου
ὡς θυμίαμα ἐνώπion σου...*

Η παρασκευή αλλά και ἡ χρήση τοῦ θυμιάματος ἀφορᾷ τόν Θεό, εἰς τόν Ὅποιον πρέπει νά προσφέρουμε πάντα τό καλύτερο. Γι' αὐτό γιά τήν κατασκευή τοῦ θυμιάματος χρησιμοποιοῦμε τά καλύτερα ὑλικά, πρώτης ποιότητας καί μέ τόν παραδοσιακό τρόπο, πού χρόνια τώρα κατασκευάζεται τό γνήσιο λιβάνι. Μέ τά καλύτερα ὑλικά, μέ προσευχή καί προσοχή, ἡ Ἱερά Μονή μας κατασκευάζει γνήσιο θυμίαμα σέ πολλά ἀρώματα:

**ΧΕΡΟΥΒΙΚΟ, ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ,
ΓΑΡΛΕΝΙΑ, ΜΥΡΟ, ΤΕΡΙΠΕΜ
ΜΥΡΟ ΤΟΥ ΣΑΡΩΦ,
ΒΗΘΛΕΕΜ, ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ,
ΒΙΟΛΕΤΤΑ, ΑΓΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΟ,
ΝΥΧΤΟΛΟΥΛΟΥΔΟ,
ΣΤΑΥΡΟΛΟΥΛΟΥΔΟ,
ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ**

Τό θυμίαμα αὐτό τό χρησιμοποιοῦμε στίς ἀκολουθίες μας, αλλά καί τό διαθέτουμε στούς πιστούς πού μᾶς τό ζητοῦν καί τό στέλνουμε ταχυδρομικῶς. Ὅσοι θέλετε μπορεῖτε νά ἀπευθύνεσθε στήν Ἱερά Μονή μας γιά νά σᾶς ἀποστείλουμε θυμίαμα.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΤΡΙΚΟΡΦΟΥ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ ΤΗΛ. 26340 - 44391

(9.00-2.00 τό πρωῒ καί 6.00-9.00 τό ἀπόγευμα)

ΥΠΕΡΘΥΡΕΟΙΔΙΣΜΟΣ

ΤΑ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΥΠΕΡΘΥΡΕΟΙΔΙΣΜΟΥ

- Ταχυκαρδία (αίσθημα παλμών)
- Νευρικότητα
- Μειωμένη άντοχή
- Διάφροια
- Υπερβολική εφίδρωση
- Μυϊκή αδυναμία
- Τρέμουλο στά χέρια

- Απώλεια βάρους, παρά τήν ὄρεξη γιά φαγητό
- Δυσανεξία στή ζέστη
- Τριχόπτωση
- Δερματικά προβλήματα
- Διαταραχές στήν ἐμμηνορροσία
- Εξόφθαλμος
- Βρογχοκίλη (διόγκωση τοῦ θυρεοειδοῦς ἀδένα)

Τί είναι

Ἡ ὑπερθυρεοειδής ὑπερλειτουργεῖ, παράγει περισσότερες ὁρμόνες, μέ ἀποτέλεσμα νά αὐξάνεται ὁ ρυθμός μεταβολισμοῦ στόν ὄργανισμό μας.

Τί τόν προκαλεῖ

- Ἡ νόσος Graves (ἡ πιό συχνή αἰτία τοῦ ὑπερθυρεοειδισμοῦ), συχνότερη σέ ὄσους ἔχουν γενετική προδιάθεση, ἀφορᾷ 5-6 φορές περισσότερο τίς γυναῖκες.
- Τά τοξικά ἀδενώματα τοῦ θυρεοειδοῦς (ὑπερπλασία τῶν ἀδένων).
- Οἱ θυρεοειδίτιδες (φλεγμονή τοῦ θυρεοειδοῦς), οἱ ὁποῖες μετά ὑποπίπτουν σέ ὑποθυρεοειδισμό.
- Οἱ διαταραχές τῆς λειτουργίας τῆς ὑπόφυσης (σπάνια αἰτία).

Ἡ διάγνωση

Βασικά στοιχεῖα γιά τήν ἀσθένεια δίνουν τό ἱστορικό καί ἡ κλινική ἐξέταση τοῦ ἀσθενοῦς. Στή συνέχεια γίνεται ἐργαστηριακός ἔλεγχος τῶν ἐπιπέδων τῶν ὁρμονῶν. Ἄν ἡ ἐξέταση δείξει αὐξημένη θυροξίνη καί χαμηλή TSH (ὁρμόνη πού παράγεται ἀπό τήν πρόσθια ὑπόφυση καί εἶναι ὑπεύθυνη γιά τόν ἔλεγχο τῆς σύνθεσης T4 καί T3), ὑπάρχει ὑπερθυρεοειδισμός. Τά αἷτια τῆς πάθησης διερευνῶνται μέ σπινθηρογράφημα.

Πῶς θεραπεύεται

- Μέ ἀντιθυρεοειδικά φάρμακα, πού ἀναστέλλουν τή σύνθεση θυρεοειδικῶν ὁρμονῶν.
- Μέ χορήγηση ραδιενεργοῦ ἰωδίου, συνήθως σέ περίπτωση ὑποτροπῆς τῆς νόσου τοῦ Graves καί σέ τοξικό ἀδενώμα σέ δόση πού ἐξαρθάται ἀπό τό μέγεθος τοῦ θυρεοειδοῦς, ἐνῶ ἀποφεύγεται σέ ἡλικία γονιμότητας.
- Μέ χειρουργική ἀφαίρεση τοῦ θυρεοειδοῦς, σέ περίπτωση πού ἡ διόγκωση τοῦ ἀδένα δυσκολεύει τήν κατάποση καί τήν ἀναπνοή.

Ξέρετε ὅτι...

- Οἱ πιό σοβαρές ἐπιπλοκές τοῦ ὑπερθυρεοειδισμοῦ ἀφοροῦν τήν διαταραχή τοῦ καρδιακοῦ ρυθμοῦ;
- Ποῖν ἀκόμα κάνουν τήν ἐμφάνισή τους ἄλλα συμπτώματα, μπορεῖ νά ἔχει προκαλέσει ὀστεοπόρωση;
- Ὅσοι πάσχουν ἀπό τή νόσο τοῦ Graves παρουσιάζουν καί ὀφθαλμολογικά προβλήματα, ὅπως ἐξόφθαλμο (προβολή τῶν ματιῶν), θόλωση τῆς ὄρασης, διπλωπία ἢ βλεφαροσπασμούς;
- Πρέπει νά ἐλέγχετε τακτικά τά ἐπίπεδα τῶν ὁρμονῶν σας, ἀκόμα κι ἂν ἔχουν ρυθμιστεῖ μέ τά φάρμακα πού παίρνετε, ὥστε νά ἀποφεύγετε ὁποιαδήποτε ἐπιπλοκή ἢ ἀπορρύθμιση τῆς πάθησής σας;

ΥΠΟΘΥΡΕΟΕΙΔΙΣΜΟΣ

ΤΑ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΥΠΟΘΥΡΕΟΕΙΔΙΣΜΟΥ

- Αδυναμία
- Μειωμένη άντοχή
- Δυσκοιλιότητα
- Άρθριτίδες
- Ξηροδερμία
- Διαταραχές στή μνήμη
- Διαταραχές στήν έμμηνορροσία (συχνότερη και μεγαλύτερης ποσότητας)
- Διαταραχές γονιμότητας
- Κράμπες
- Κατάθλιψη
- Ύπνηλία
- Αϋξηση του σωματικού βάρους

Τί είναι

Πρόκειται για την ύπολειτουργία του θυρεοειδούς αδένου, μέ έντονες έπιπτώσεις σέ όλα τά συστήματα του ανθρώπου.

Όμως οί σοβαρότερες επίδράσεις παρουσιάζονται στήν καρδιά, αφού μπορεί νά προκαλέσει περικαρδίτιδες, μυοκαρδιοπάθεια, στεφανιαία ανεπάρκεια, άρρυθμίες κ.ά.

Τί τόν προκαλεί

- Η νόσος Hashimoto (ή πιό συχνή αίτία, πού όφείλεται σέ πρωτοπαθή βλάβη του θυρεοειδούς από χρόνια αυτοάνοση θυρεοειδίτιδα).
- Η καταστροφή του θυρεοειδούς μέ ραδιενεργό ιώδιο ή ή όλική άφαίρεσή του.
- Η φλεγμονή του θυρεοειδούς (θυρεοειδίτιδα μετά τόν τοκετό) και βλάβη της υπόφυσης.

Η διάγνωση

Η αύξημένη TSH στό αίμα άποτελεί άσφαλή διάγνωση. Για τήν έπιβεβαίωση του προβλήματος μπορεί νά γίνει καταμέτρηση τόσο της T4 όσο και της T3.

Πώς θεραπεύεται

Η χορήγηση θυροξίνης, μέ τή μορφή χαπιών, άποτελεί τή λύση για κάθε μορφή ύποθυρεοειδισμού. Η μέση δόση ύποκατάστασης είναι 1,7 μγ/κίλό σωματικού βάρους τήν ήμέρα. Οί ήλικιωμένοι χρειάζονται μικρές δόσεις, ενώ οί έφηβοι

και οί έγκυοι μεγαλύτερες. Όσο πιό βαριάς μορφής είναι ό ύποθυρεοειδισμός, τόσο βραδύτερα αυξάνονται και οί δόσεις.

Ξέρετε ότι...

- Παρά τίς έντονες έπιπτώσεις του ύποθυρεοειδισμού στόν όργανισμό (σέ δέρμα και μαλλιά), οί όποίες ευθύνονται για τήν γερασμένη όψη πού παρουσιάζει ό πάσχοντας, μία και μόνο θεραπεία άρκει για νά μεταμορφώσει στήν κυριολεξία κάποιον πού πάσχει άπ' αυτών;
- Μετά τή διάγνωση και αφού άρχισει ή θεραπεία, ύστερα από 2-3 μήνες είναι απαραίτητη μία επανεξέταση;
- Αν μία μέρα ξεχάσετε νά πάρετε τό χάπι σας, δέν χρειάζεται νά σάς πιάσει πανικός. Άρκει νά μίν τό επαναλαμβάνετε συχνά.
- Η συχνότητά του έξαρτάται από τήν εθνικότητα, τόν τόπο διαμονής και τήν διατροφή.

Πρέπει νά κάνουν προληπτικό έλεγχο...

- Τά νεογέννητα και όσοι έχουν βεβαρημένο οικογενειακό ιστορικό θυρεοειδοπαθειών.
- Όσοι έχουν συμπληρώσει τό 65ο έτος της ήλικίας τους.
- Όσοι πάσχουν από λείκη, από ρευματοειδή άρθριτίδα, ανεπάρκεια έπιπεφριδίων.
- Όσοι ύποφέρουν από διάφορες άλλεργίες.
- Οί λεχώνες, 1-2 μήνες μετά τόν τοκετό.

περ. Forta τ.5

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ

Επίσκοπος Σαγγής
καί Σάν Φρανσίσκο

Ὁ θαυματουργός

Ὅσοι δέν ἔχετε διαβάσει ἀκόμα τή βιογραφία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη Μαξιμοβιτς σᾶς προτείνουμε ἀνεπιφύλακτα νά τήν ἀναζητήσετε στά χριστιανικά βιβλιοπωλεῖα γιά νά γνωρίσετε τή μεγάλη μορφή ἑνός νέου Ἁγίου τῶν καιρῶν μας. Εἶναι βέβαιο ὅτι ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὄχι μόνο θά μαγνητίζει τίς ψυχές ὄλων σας, ἀλλά καί θά γίνει ὁ ἀγαπημένος προστάτης Ἅγιος τῆς οἰκογενείας σας.

Κεντρική Διάθεση:

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

τηλ. 26340 - 44391 (9-2 & 6-9)

ISBN 960-88314-0-7

Θά τό βρεῖτε στά βιβλιοπωλεῖα:

ΑΘΗΝΩΝ:

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ Δραγατσάνιου 2, Ἀθήνα

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ Χαβρίου 3, Ἀθήνα

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ, Γερανίου 20 Ἀθήνα

ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ, Βουλῆς 36, Ἀθήνα

ΑΣΤΗΡ, Λυκούργου 10, Ἀθήνα

ΖΟΥΛΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ, Ἁγ. Ἀποστόλων 5, Κυψέλη

ΓΕΧΑ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ Θέμιδος 4, Μαρούσι

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΚΡΙΤΑΣ, Ἐφέσσου 24, Ν. Σμύρνη

ΕΠΑΡΧΙΑΣ:

ΣΩΤΗΡ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ, Πλ. Ἁγίας Σοφίας 6, Θεσ/νίκη

ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ Πρασακιάκη 9, Θεσ/νίκη

ΛΥΔΙΑ, Καμβουνίων 1, Θεσ/νίκη

ΓΕΣΘΗΜΑΝΗ, Δημ. Ὑψηλάντου 53Α, Πάτρα

ΠΝΕΥΜ.ΚΕΝΤΡΟ Ι.Ν.ΑΓ.ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Ἄρτα

ΜΑΡΤΥΡΙΑ, Πλ. Εἰσοδίων, Χανιά Κρήτης

ΤΟ ΦΩΣ, Ἀρλιώτη 27, Κέρκυρα

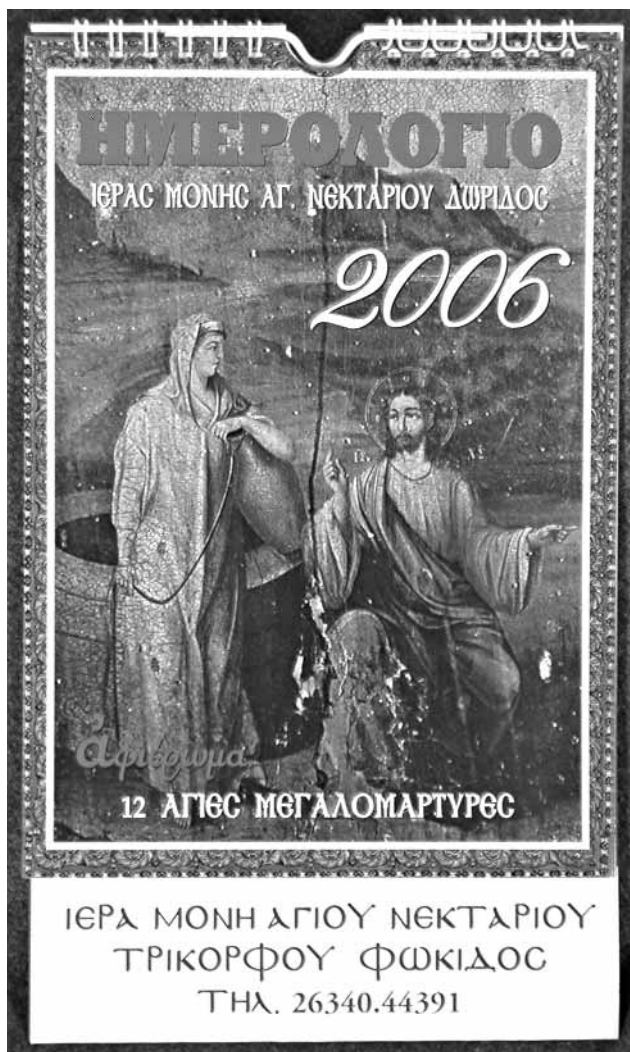
ΧΑΤΖΗΜΑΡΓΑΡΙΤΗ ΒΑΣ., Βεργίνας 29, Δράμα

ΠΝΕΥΜ.ΚΕΝΤΡ. Μητρ.ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ, 25ης Μαρτίου 57, Ναύπλιο

ΓΡΑΙΚΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Μητρ. Βαρνάβα 10, Κατερίνη

ΑΘΩΣ, Σέρρες

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2006

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος τό μοναστήρι μας εξέδωσε τό ημερολόγιο γιά τό έτος 2006, αφιερωμένο στίς άγιές Μεγαλομάρτυρες πού τόσο αγαποϋμε και ευλαβούμεθα και πού ευχόμεστε όλο τό χρόνο νά σās έχουν υπό τήν προστασία τους και νά προσβέουν γιά εσās.

Στό ημερολόγιό μας αναγράφονται επίσης όλες οι νηστείες αναλυτικά γιά κάθε ημέρα, βοηθώντας σας έτσι στόν πνευματικό σας άγώνα. Καί πάλι βέβαια, όπως κάθε χρόνο ή έκδοσή του εΐναι φροντισμένη ιδιαίτερα, εΐναι έγχρωμο, άδιάβροχο και μπορείτε νά τό κρεμάσετε ή νά τό έχετε επιτραπέζιο.

Έπειδή κάθε χρόνο τό Έμερολόγιό μας εξαντλείται γρήγορα, γι' αυτό θά σās παρακαλούσαμε έγκαιρως νά μās τηλεφωνήσετε γιά νά τό προμηθευθείτε.

Ζητείστε

τό Έμερολόγιο τής Έρεās Μονής μας γιά τό 2006.

Εΐναι αφιερωμένο σέ 12 άγιές Μεγαλομάρτυρες και όπως κάθε χρόνο αναγράφονται σέ αυτό όλες οι νηστείες τής Έκκλησίας μας.

τηλ. 26340-44391

ΑΣΗΜΕΝΙΟ φυλαχτό

-τῆς ΠΑΝΑΓΙΑΣ
-τοῦ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
-τοῦ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ

Η Ἱερά Μονή μας κατά ἀποκλειστικότητα
κατασκεύασε ἀσημένια μενταγιόν
μέ ἀλυσίδα γιά τό λαιμό, πού εικονίζουν
σέ σμάλτο τήν ΠΑΝΑΓΙΑ μας, τόν Ἅγιό μας
ΝΕΚΤΑΡΙΟ (στήν πρώτη ἀγιογραφηθεῖσα
εἰκόνα του)

καί τόν Ἅγιο ΙΩΑΝΝΗ Μαξιμοβιτς.
Ὅσοι ἐπιθυμεῖτε, μπορούμε νά σᾶς
ἀποστείλουμε κάποιο ἀπό αὐτά
γιά νά τά φορᾶτε ὡς εὐλογία.

✿ ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΕΝΤΑΓΙΟΝ: 15€
+ ταχυδρομικά έξοδα

✿ Συσκευασία σέ βελούδινο πουγκί γιά δῶρο.

Ἄσημένιο Φλουρί κωνσταντινᾶτο γιά τή Βασιλόπιττα

Βάλτε στή βασιλόπιττά σας πού θά κόψετε τήν Πρωτοχρονιά γιά τήν οἰκογένεια καί τούς φίλους σας τό **παραδοσιακό κωνσταντινᾶτο ἄσημένιο φλουρί** πού εἰκονίζει τό σταυρό καί ἀναγράφει τά ἀρχικά **ΙΣ-ΧΣ-ΝΙ-ΚΑ** (Ἰησοῦς Χριστός Νικᾶ).

(Ἡ τιμή γιά τό **ἄσημένιο κωνσταντινᾶτο φλουρί** εἶναι 10 εὐρώ)

Κομποσχοίνια μέ τό κλαδί τῆς ἐλιάς

Ἀνάμεσα στά κομποσχοίνια πού φτιάχνουμε προσθέσαμε ἕνα ἀκόμα, πού τό στολίζει ἕνα ἄσημένιο κλαδί ἐλιάς, τό σύμβολο τῆς Ἀθήνας καί τῆς εἰρήνης.

Σᾶς προσκαλοῦμε
ὄλους νά ἔλθετε
κοντά μας στήν
Πανήγυρη τῆς
Μονῆς μας

τήν ΤΕΤΑΡΤΗ 9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ἑορτή τοῦ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

Ἀγαπητοί μας ἀδελφοί, στίς **9 Νοεμβρίου**, ἡμέρα Τετάρτη, πανηγυρίζουμε τόν προστάτη τῆς Μονῆς μας Ἅγιο Νεκτάριο τόν θαυματουργό. Στή Μονή φυλάσσεται **τεμάχιο λειψάνου τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου** καθώς καί ἡ εἰκόνα του, πού ἀγιογράφησε ὁ ἀνηψιός του Ἀναστάσιος Κεφαλᾶς καί αὐτήν τήν ἡμέρα ἐκτίθενται σέ προσκύνημα τῶν πιστῶν.

Σᾶς περιμένουμε κοντά μας γιά νά τιμήσουμε μαζί καί νά συνεορτάσουμε τόν θαυματουργό Ἅγιο μας Νεκτάριο.

Τό πρόγραμμα τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ἔχει ὡς ἑξῆς:

- Τρίτη 8 Νοεμβρίου:** **5.30 μ.μ.** Πανηγυρικός Ἑσπερινός μετ' ἀρτοκλασίας καί θείου κηρύγματος.
- Τετάρτη 9 Νοεμβρίου:** **7.30 π.μ.** Πανηγυρική Θεία Λειτουργία μετ' ἀρτοκλασίας καί θείου κηρύγματος.
- 10.30 π.μ.** Λιτάνευσις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης καί τῶν ἁγίων Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου.
- 11.00 π.μ.** Θά προσφερθεῖ καφές καί κέρασμα στούς προσκυνητές.

Ἀπό τήν Ἀθήνα διοργανώνεται ἐκδρομή μέ πούλμαν ἀπό τήν κ. Ἑλένη Ἀλεξοπούλου τηλ. **210 - 97.38.478**